ព្រះរាជក្រម

នស/រកម/១២០៦/០៣៤

យើង

ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេចព្រះបរមនាថ នរោត្តម សីហមុនី
សមានភូមិជាតិសាសនា រក្ខតខត្តិយា ខេមររដ្ឋរាស្ត្រ ពុទ្ធិន្ទ្រាធរាមហាក្សត្រ
ខេមរាជនា សមូហោភាស កម្ពុជឯករាជរដ្ឋបូរណសន្តិ សុភមង្គលា សិរីវិបុលា
ខេមរាស្រីពិរាស្ត្រ ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

- បានទ្រង់យល់ រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៧០៤/១២៤ ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៤ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ ព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានទ្រង់យល់ ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/២១ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងបរិស្ថាន
- បានទ្រង់យល់ សេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយរបស់សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រីនៃរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងបរិស្ថាន

ប្រកាសឱ្យប្រើ

ច្បាប់ស្តីពីការអនុម័តយល់ព្រមឱ្យព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាចូលរួមលើពិធីសារម៉ុងរ៉េអាល់ស្តីពីសារធាតុបំផ្លាញស្រទាប់អូហ្សូន ដែលរដ្ឋសភាបានអនុម័តកាលពីថ្ងៃទី ២៦ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៦ នាសម័យប្រជុំរដ្ឋសភាលើកទី ៥ នីតិកាលទី ៣ និងដែលព្រឹទ្ធសភាបានយល់ស្របតាមទម្រង់ និងគតិនៃច្បាប់នេះទាំងស្រុង ដោយគ្មានការកែប្រែអ្វីឡើយ ហើយដែលមានសេចក្តីទាំងស្រុងដូចតទៅនេះ :

ច្បាប់

ស្តីពី

ការអនុម័តយល់ព្រមឱ្យព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ចូលរួមលើពិធីសារម៉ុងរ៉េអាល់ស្តីពីសារធាតុបំផ្លាញស្រទាប់អូហ្សូន

មាត្រា ១.-

អនុម័តយល់ព្រមឱ្យព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាចូលរួមលើពិធីសារម៉ុងរ៉េអាល់ស្តីពីសារធាតុបំផ្លាញស្រទាប់អូហ្សូន ដែលធ្វើនៅទីក្រុងម៉ុងរ៉េអាល់ ប្រទេសកាណាដា នាថ្ងៃទី ១៦ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ១៩៨៧ ហើយដែលមានអត្ថបទទាំងស្រុង ភ្ជាប់មកជាមួយនេះ ។

មាត្រា ២.-

រាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវបន្តរាល់នីតិវិធីដើម្បីអនុវត្តពិធីសារ

រាជធានីភ្នំពេញថ្ងៃទី ២៦ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៦
ក្នុងព្រះបរមនាម និងតាមព្រះរាជបញ្ជាក្រាស់បង្គាប់
ប្រមុខរដ្ឋស្តីទី
ហត្ថលេខា និងព្រះរាជលញ្ឆករ
ជា ស៊ីម

៣រល.០៦១២.៥៤០

បានយកសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ
សូមឡាយព្រះហស្តលេខាព្រះមហាក្សត្រ
នាយករដ្ឋមន្ត្រី
ហត្ថលេខា
ហ៊ុន សែន

បានជម្រាបជូនសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
ទេសរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងបរិស្ថាន
ហត្ថលេខា
ម៉ុក ម៉ារ៉េត

រាជធានីភ្នំពេញ ... ខែ ... ឆ្នាំ២០០៦
ឃុន ជិនកេន

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

លេខ: ៦០ សាជីណ.ករ៥

សេចក្តីថ្លែងហេតុ

នៃសេចក្តីព្រាងច្បាប់

ស្តីពីការអនុម័តយល់ព្រមលើពិធីសារម៉ុងរ៉េអាល់ស្តីពីសារធាតុបំផ្លាញស្រទាប់អូហ្សូន

សារធាតុក្លរ៉ូភ្លុយអរកាបូន Chlorofluorocarbons (CFCs) ត្រូវបានគេរកឃើញនៅឆ្នាំ ១៩២៨ ក្នុងប្រេងអេប៉ុង សារធាតុធ្វើឱ្យត្រជាក់មាស៊ីនត្រជាក់ សារធាតុរំលាយ សារធាតុពន្លត់អគ្គីភ័យ។ល។ សារធាតុ CFCs មានជីវិតយូរអង្វែងដែលការភាយរបស់វានឹងឆ្ពោះទៅរកស្រទាប់អូហ្សូន និងធ្វើការបំផ្លាញឧស្ម័នអូហ្សូន។ ការបាត់បង់ស្រទាប់អូហ្សូន ត្រូវបានគេរកឃើញនៅតំបន់អង់តាក់ទិកនាឆ្នាំ១៩៨៥ ដែលតាំងពីពេលនោះ មកការបាត់បង់នេះត្រូវបានគេរកឃើញនៅរយៈកម្ពស់មធ្យម និងរយៈកម្ពស់ខ្ពស់ ។

ក្នុងការគិតគូរអំពីបរិស្ថាន អង្គការកម្មវិធីបរិស្ថានសហប្រជាជាតិត្រូវបានចាត់តាំងបង្កើតឡើងដើម្បីតាមដាន និងឃ្លាំមើលសភាពការណ៍ប្រែប្រួលនៃបរិស្ថាននៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌសកលលោកទាំងមូល និងជាពិសេសដើម្បីលើកឡើងនូវវិធានការចាំបាច់បន្ទាន់មួយចំនួនដែលមនុស្សជាតិត្រូវអនុវត្ត ក្នុងទិសដៅធានានូវនិរន្តរភាពបរិស្ថាន និងរក្សាឱ្យបាននូវគុណភាពនៃភពផែនដីនៅក្នុងការអភិវឌ្ឍ។

ស្រទាប់អូហ្សូននាពេលបច្ចុប្បន្ននេះ មាននិន្នាការផ្លាស់ប្តូរទៅរកការអន្តរាយយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរ ដោយសារតែសកម្មភាពរបស់មនុស្សបង្កឡើង។ ការសិក្សាស្រាវជ្រាវជាច្រើនបានបង្ហាញថា ផលវិបាកដ៏ធំបំផុតនៃការបំផ្លាញស្រទាប់អូហ្សូន គឺការប្រែប្រួលមិនធម្មតានៃអាកាសធាតុលើភពផែនដី ដែលជះឥទ្ធិពលជាអវិជ្ជមានយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរទៅលើសុខភាពមនុស្ស ហើយបង្កឱ្យមានការខូចខាតយ៉ាងដំណំដល់ផលិតភាពរបស់ស្ថានប្រព័ន្ធធម្មជាតិ ស្ថានប្រព័ន្ធសង្គមព្រមទាំងកត្តារូបវន្តផ្សេងៗទៀតដែលមានប្រយោជន៍សម្រាប់មនុស្សជាតិ។ និន្នាការនេះកំពុងត្រូវបានតាមដាន និងត្រួតពិនិត្យយ៉ាងយកចិត្តទុកដាក់ពីសំណាក់អ្នកឯកទេសវិទ្យាសាស្ត្រផ្នែកបរិស្ថានពិភពលោក ដើម្បីដាក់ចេញនូវវិធានការជាបន្ទាន់នានា ក្នុងទិសដៅកាត់បន្ថយ និងឈានទៅបំបាត់ចោលការប្រើប្រាស់សារធាតុដែលបំផ្លាញស្រទាប់អូហ្សូននៅក្នុងពេលអនាគត។

ដើម្បីកាត់បន្ថយនូវសារធាតុបំផ្លាញស្រទាប់អូហ្សូន និងអនុវត្តអនុសញ្ញាវីយែនឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពអង្គការកម្មវិធីបរិស្ថានពិភពលោក និងប្រតិភូមកពីប្រទេសជាច្រើនបានជួបប្រជុំគ្នានៅទីក្រុងម៉ុងរ៉េអាល់នាឆ្នាំ ១៩៨៧ ដើម្បីអនុម័តលើពិធីសារម៉ុងរ៉េអាល់ស្តីពីសារធាតុបំផ្លាញស្រទាប់អូហ្សូន ជាលទ្ធផលពិធីសារនេះ ត្រូវបានអនុម័តដោយរដ្ឋាភិបាលមកពីប្រទេសជាច្រើន។ ពិធីសារនេះមានការកែសម្រួលជាបន្តបន្ទាប់ ការកែ សម្រួលនេះត្រូវបានពង្រឹងតាមរយៈការកែតម្រូវចំនួនបួនដងនៅក្នុងការអនុម័តនៃពិធីសារទីក្រុងឡុងដ៍ ១៩៩០ ការធ្វើវិសោធនកម្ម ទីក្រុងកូបេនហាហ្គែន ១៩៩២ ទីក្រុងម៉ុងរ៉េអាល់ ១៩៩៧ និងទីក្រុងប៉េកាំង ១៩៩៩។ ពិធីសារនេះមានគោលបំណងកាត់បន្ថយ និងលុបបំបាត់នូវការភាយចេញនៃសារធាតុដែលបំផ្លាញស្រទាប់អូហ្សូនដែលផលិតដោយមនុស្សជាតិ។

ដោយពិនិត្យឃើញថា កិច្ចការពារស្រទាប់អូហ្សូន ជាកាតព្វកិច្ចរួមដ៏ចាំបាច់របស់ប្រជាពលរដ្ឋទូទាំងពិភពលោក និងដោយឈរលើទស្សនៈថា "ការការពារស្រទាប់អូហ្សូន គឺជាការការពារអាយុជីវិតមនុស្ស និងបរិស្ថាន" ដូចនេះមកដល់ថ្ងៃទី ១៤ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០០២នេះ មានប្រទេសចំនួន ១៨៣ បានផ្តល់សច្ចាប័នលើពិធីសារម៉ុងរ៉េអាល់រួចហើយ ដែលក្នុងនោះរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាយើងបានសម្រេចចូលជាសមាជិកនៃពិធីសារម៉ុងរ៉េអាល់ ស្តីពីសារធាតុបំផ្លាញស្រទាប់អូហ្សូន នៅថ្ងៃទី ២៧ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០០១ កន្លងទៅនេះ ប៉ុន្តែយើងមិនទាន់បានផ្តល់សច្ចាប័នទៅលើវិសោធនកម្មណាមួយក្នុងចំណោមវិសោធនកម្មទាំងបួននៅឡើយទេ។ វិសោធនកម្មទាំងបួននោះមាន ÷

1. The London Amendment to the Montreal Protocol (1990);
2. The Copenhagen Amendment to the Montreal Protocol (1992);
3. The Montreal Amendment to the Montreal Protocol (1997); and
4. The Beijing Amendment to the Montreal Protocol (1999).

ដោយពេលវេលាមានរយៈពេលខ្លី ដូចនេះយើងគួរផ្តល់សច្ចាប័នដល់វិសោធនកម្មទាំងបួននេះកាន់តែឆាប់កាន់តែល្អ។

យោងទៅលើការសិក្សាឯកសារ និងបទពិសោធពីប្រទេសនានានៅក្នុងតំបន់ លើការអនុវត្តពិធីសារនេះ ដោយប្រៀបធៀបស្ថានភាពជាក់ស្តែងនៅកម្ពុជា ការផ្តល់សច្ចាប័នលើពិធីសារម៉ុងរ៉េអាល់ ស្តីពីសារធាតុបំផ្លាញស្រទាប់អូហ្សូន មានសារប្រយោជន៍ដូចខាងក្រោម ÷

១-ក្នុងនាមជាសមាជិកនៃពិធីសារនេះប្រទេសកម្ពុជាពុំត្រូវបង់ថវិកា ឬចំណាយណាមួយឡើយ

២-ក្នុងនាមជាសមាជិកនៃពិធីសារនេះ ប្រទេសកម្ពុជាមានកាតព្វកិច្ចចូលរួមជាមួយសហគមអន្តរជាតិ

ក្នុងការទប់ស្កាត់នូវការវិចរិលនៃស្រទាប់អូហ្សូនដែលបង្កដោយសារធាតុបំផ្លាញស្រទាប់អូហ្សូន ដោយកាត់បន្ថយ និងលុបបំបាត់សារធាតុដែលបំផ្លាញស្រទាប់អូហ្សូន ដោយទប់ស្កាត់ និងកាត់បន្ថយការនាំចូល ការប្រើប្រាស់ ការកែច្នៃ និងការផលិតសារធាតុបំផ្លាញស្រទាប់អូហ្សូន និងឧបករណ៍ដែលប្រើប្រាស់សារធាតុទាំងនេះដែលឧបករណ៍ទាំងនេះភាគច្រើនជាឧបករណ៍ចាស់ៗ ជាធម្មតាប្រទេសនៅក្នុងពិភពលោកយើងកំពុងរកកន្លែងបោះចោល ហើយឧបករណ៍ទាំងនេះនឹងត្រូវប្រើប្រាស់លែងកើតបន្ទាប់ពីឆ្នាំ២០១០ ព្រោះសារធាតុទាំងនេះនឹងត្រូវលុបបំបាត់ទាំងស្រុងពីលើពិភពលោកយើង។

៣.ទទួលផលចំណេញផ្នែកនយោបាយ ÷

-បង្ហាញពីឆន្ទៈរបស់ប្រទេសកម្ពុជា ក្នុងការរួមចំណែកដោះស្រាយបញ្ហាបរិស្ថាន ជាមួយសហគមន៍អន្តរ - ជាតិ

-លើកកម្ពស់កិត្យានុភាពជាតិ តាមរយៈការចូលរួមប្រជុំដែលរៀបចំឡើងសម្រាប់ពិភាក្សា ដោះស្រាយបញ្ហាកាត់បន្ថយសារធាតុដែលបំផ្លាញស្រទាប់អូហ្សូន។

៤-ទទួលផលចំណេញផ្នែកបរិស្ថាន ÷

-ក្នុងនាមជាសមាជិកនៃពិធីសារនេះ ប្រទេសកម្ពុជាទប់ស្កាត់បាននូវឥទ្ធិពលនៃការកើនកំដៅដែលធ្វើឱ្យខូចខាតបរិស្ថានធម្មជាតិ និងការប៉ះពាល់លើសុខភាពសាធារណៈ ដោយសារការធ្លុះធ្លាយស្រទាប់អូហ្សូន

-ទទួលបាននូវការគាំទ្រលើជំនួយបច្ចេកទេស ក្នុងការបណ្តុះបណ្តាលការផ្តល់នូវបច្ចេកវិទ្យា និងការទទួលព័ត៌មាន និងជំនួយជាថវិកាសម្រាប់អនុវត្តគម្រោងដែលទាក់ទងនឹងការអនុវត្តពិធីសារនេះ ដូចជា ការកែច្នៃ ការត្រួតពិនិត្យ ការនាំចូលនូវឧបករណ៍ និងសារធាតុបំផ្លាញស្រទាប់អូហ្សូន ប្រកបដោយសុវត្ថិភាព។ ដែលបច្ចុប្បន្ននេះ យើងទទួលបានជំនួយផ្នែកពង្រឹងសមត្ថភាព និងការរៀបចំធ្វើកម្មវិធីជាតិ ដើម្បីកាត់បន្ថយ និងលុបបំបាត់សារធាតុដែលបំផ្លាញស្រទាប់អូហ្សូន។

៥-ផលចំណេញផ្នែកសេដ្ឋកិច្ច÷

-ដោយសារកម្ពុជាយើងមិនមែនជាប្រទេសអ្នកផលិត ឬអ្នកនាំចេញឧបករណ៍ និងសារធាតុបំផ្លាញស្រទាប់អូហ្សូន ដូចនេះ ចូលជាសមាជិកវានឹងមិនបង្កផលប៉ះពាល់ជាអវិជ្ជមានដល់កម្ពុជាយើងទេ

-អាចចូលរួមក្នុងការអនុវត្តគម្រោងផ្នែក ការប្រើប្រាស់ឡើងវិញ ការកែច្នៃសារធាតុដែលបំផ្លាញស្រទាប់អូហ្សូន ដែលថវិកាទាំងនេះនឹងទទួលបានពីថវិកាពហុភាគី

-អាចទទួលបានថវិកាក្នុងការរៀបចំប្រព័ន្ធផ្តល់អាជ្ញាប័ណ្ណក្នុងការត្រួតពិនិត្យការនាំចេញនាំចូល ដោយប្រើប្រព័ន្ធព័ត៌មានវិទ្យាទំនើបដែលអាចទប់ស្កាត់ចរាចរទំនិញខុសច្បាប់បានដោយមានប្រសិទ្ធភាព ។

ពិនិត្យជារួម ការចូលជាសមាជិកនៃពិធីសារនេះ ពុំនាំមកនូវផលវិបាកជាអវិជ្ជមានណាមួយដល់ការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ច-សង្គមរបស់កម្ពុជាឡើយ ។ ផ្ទុយទៅវិញវាគឺជាឱកាសដ៏ល្អមួយដែលអនុញ្ញាតឱ្យកម្ពុជាទទួលបាននូវផលចំណេញលើគ្រប់វិស័យ ដូចបានរៀបរាប់ខាងលើ ដែលជាទុនយ៉ាងសំខាន់សម្រាប់រាជរដ្ឋាភិបាល ក្នុងការអនុវត្តកម្មវិធីកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ ការពារបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ឆ្ពោះទៅសម្រេចបាននូវការអភិវឌ្ឍប្រទេសប្រកបដោយនិរន្តរភាព ។

សេចក្តីដូចបានទូលថ្វាយ និងជម្រាបជូនខាងលើ សូមរដ្ឋសភាមេត្តាពិនិត្យ និងអនុម័តសេចក្តីព្រាងច្បាប់ស្តីពីការអនុម័តយល់ព្រមលើពិធីសារម៉ុងរ៉េអាល់ស្តីពីសារធាតុបំផ្លាញស្រទាប់អូហ្សូននេះ ដោយអនុគ្រោះ ។

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ... ខែ ... ឆ្នាំ ២០០៥

សែន

ពិធីសារម៉ុងរ៉េអាល់ស្តីពី
សារធាតុដែលបំផ្លាញស្រទាប់ អូហ្សូន

ភាគីនៃពិធីសារនេះ ជាភាគីនៃអនុសញ្ញា *Vienna* ដើម្បីការពារស្រទាប់ អូហ្សូន ។

ស្ថិតនៅក្រោមអនុសញ្ញានេះ ភាគីជាសមាជិកត្រូវយល់ដឹងអំពីការតព្វកិច្ចរបស់ខ្លួន គឺអនុវត្តវិធានការសមស្របសំដៅការពារសុខភាពមនុស្ស និងបរិស្ថានប្រឆាំងឥទ្ធិពលប៉ះពាល់ផ្សេងៗ បណ្តាលមកពីសកម្មភាពមនុស្សបង្កឱ្យមានការផ្លាស់ប្តូរ ឬមាននិន្នាការផ្លាស់ប្តូរស្រទាប់ អូហ្សូន ។

គួរយល់ដឹងចំពោះការបញ្ចេញទៅក្នុងបរិយាកាសនូវសារធាតុពុលអាចបំផ្លាញស្រទាប់ អូហ្សូន ក្នុងកម្រិតមួយ ដែលជះឥទ្ធិពលអាក្រក់ដល់សុខភាពមនុស្ស និងបរិស្ថាន ។

ការយល់ដឹងពីឥទ្ធិពលប៉ះពាល់យ៉ាងខ្លាំងក្លាដល់អាកាសធាតុ ដែលបណ្តាលមកពីការបញ្ចេញទៅក្នុងបរិយាកាសនូវសារធាតុពុល ។

យល់ដឹងពីវិធានការការពារស្រទាប់ អូហ្សូន ប្រឆាំងនឹងសកម្មភាពបំផ្លាញផ្សេងៗ ដោយផ្អែកទៅលើចំណេះដឹងវិទ្យាសាស្ត្រ និង គិតគូរពីផ្នែកបច្ចេកទេស និងសេដ្ឋកិច្ច ។

កំណត់ការពារស្រទាប់ អូហ្សូន ដោយវិធានការបង្ការជាមុនសំដៅត្រួតពិនិត្យការបញ្ចេញសារធាតុពុលដែលបំផ្លាញស្រទាប់ អូហ្សូន ទៅក្នុងបរិយាកាស ក៏ដូចជាកំណត់នូវទិសដៅខ្ពស់ក្នុងការបំបាត់ការបំផ្លាញស្រទាប់ អូហ្សូន ដោយផ្អែកទៅលើមូលដ្ឋាននៃការអភិវឌ្ឍន៍ផ្នែកចំណេះដឹងវិទ្យាសាស្ត្រ ត្រិះរិះពិចារណាទៅលើបច្ចេកទេស និងសេដ្ឋកិច្ច និងគិតទៅដល់តម្រូវការអភិវឌ្ឍន៍របស់ប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍន៍ ។

ការទទួលស្គាល់ចំពោះសេចក្តី ដែលមានចែងជាពិសេស គឺទាមទារតម្រូវទៅតាមសេចក្តីត្រូវការរបស់ប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍន៍រួមទាំងខ ដែលមានអំពីធនធានហិរញ្ញវត្ថុបន្ថែម និងសម្រាប់ប្រើប្រាស់ទៅលើបច្ចេកវិទ្យាការគិតគូរប្រមើលមើលទៅលើបរិមាណថវិកាចាំបាច់ និងវិការរំពឹងទុកសម្រាប់បង្កើនសមត្ថភាពតាមលក្ខណៈវិទ្យាសាស្ត្រ ដើម្បីកំណត់នូវបញ្ហាបំផ្លាញស្រទាប់ អូហ្សូន និងឥទ្ធិពលរបស់វា ។

កត់សំគាល់ទៅលើវិធានការបង្ការ សម្រាប់ត្រួតពិនិត្យការបញ្ចេញសារធាតុ Chlorofluorocarbons ដែលត្រូវបានអនុវត្តដោយថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់តំបន់រួចទៅហើយ ។

ការត្រិះរិះពិចារណាទៅលើសារៈសំខាន់នៃការពង្រឹងកិច្ចសហការជាលក្ខណៈអន្តរជាតិ ក្នុងការស្រាវជ្រាវការអភិវឌ្ឍន៍ និងការផ្លាស់ប្តូរបច្ចេកវិទ្យា ដែលទាក់ទងនឹងការត្រួតពិនិត្យនិងការកាត់បន្ថយការបញ្ចេញសារធាតុដែលបំផ្លាញស្រទាប់ អូហ្សូន ក៏ដូចជាការគិតទៅលើតម្រូវការផ្ទាល់របស់ប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍន៍ ។

បានព្រមព្រៀងដូចតទៅ :

<u>មាត្រា 1</u> : និយមន័យ

សម្រាប់គោលបំណង នៃពិធីសារនេះ:

1. "អនុសញ្ញា" មានន័យថា អនុសញ្ញា *Vienna* ដើម្បីការពារស្រទាប់ អូហ្សូន ដែលបានអនុម័តិនៅ ថ្ងៃទី22 ខែមីនា ឆ្នាំ1985 ។

2. "ភាគី" មានន័យសំដៅទៅលើភាគីជាសមាជិករបស់ពិធីសារនេះ ។

3. "លេខាធិការដ្ឋាន" មានន័យសំដៅទៅលើលេខាធិការដ្ឋានរបស់អនុសញ្ញានេះ ។

4. "សារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យ" គឺសំដៅទៅលើសារធាតុដែលបានចុះបញ្ជីក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ A ឧបសម្ព័ន្ធ B ឧបសម្ព័ន្ធ C ឬ ឧបសម្ព័ន្ធ E របស់ពិធីសារនេះ ដែលស្ថិតនៅទោលតែឯង ឬស្ថិតក្នុងស្ថានភាពជាល្បាយ ។ សារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យមានទំរង់ជាសារធាតុអ៊ីសូម៉ែ លើកលែងតែបានបញ្ជាក់នៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធពាក់ព័ន្ធ ប៉ុន្តែមិនរាប់បញ្ចូលសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យឬល្បាយសារធាតុដែលជាផលិតផលត្រូវបានផលិតឡើង ក៏ដូចជាឧបករណ៍សម្រាប់ផ្ទុកទំនិញដែលប្រើសម្រាប់ដឹកជញ្ជូន ឬស្តុកសារធាតុនោះ ។

5. "ផលិតផល" សំដៅទៅលើចំនួនផលិតផលសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យ ដកនឹងចំនួនសារធាតុដែលត្រូវបំផ្លាញចោលដោយបច្ចេកវិទ្យាដោយមានការឯកភាពពីភាគីជាសមាជិក និងដកជាមួយចំនួនសារធាតុសរុប ដែលបានប្រើប្រាស់នៅក្នុងការផលិតសារធាតុគីមី ។ បរិមាណសារធាតុដែលត្រូវកែច្នៃ ឬត្រូវប្រើប្រាស់ឡើងវិញពុំចាត់ទុកជាផលិតផលទេ ។

6. "ការប្រើប្រាស់" គឺសំដៅទៅលើផលិតផលដែលផលិតបានបូកនឹងបរិមាណសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យដែលបាននាំចូល និងដកបរិមាណសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យដែលបាននាំចេញ ។

7. "កំរិតប៉ាន់ស្មាន" នៃផលិតផល ការនាំចូល ការនាំចេញ និងការប្រើប្រាស់ គឺសំដៅទៅលើកម្រិតមួយដែលបានកំណត់ដោយផ្អែកទៅតាមមាត្រា 3 ។

8. "ការបង្កលក្ខណៈគ្រប់គ្រាន់ និងងាយស្រួលដល់វិស័យឧស្សាហកម្ម " ***(Industrial rationalization)*** គឺសំដៅទៅលើការផ្លាស់ប្តូរកម្រិតប៉ាន់ស្មានការផលិតក្នុងចំនួនតិច ឬច្រើនពីភាគីមួយទៅភាគីមួយទៀតដែលជាគោលដៅនៃការសម្រេចសេដ្ឋកិច្ចសំបូររុងរឿង ឬដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងការកាត់បន្ថយការផ្គត់ផ្គង់ទៅតាមការគ្រោងទុកតាមរយៈលទ្ធផលនៃការបិទរោងចក្រ ។

<u>មាត្រា</u> 2 : វិធានការត្រួតពិនិត្យ

1. ភ្ជាប់ក្នុងមាត្រា 2A
2. ជំនួសដោយមាត្រា 2B
3. ជំនួសដោយមាត្រា 2A
4. ជំនួសដោយមាត្រា 2A

5. ចំពោះរយៈពេលត្រួតពិនិត្យម្តង ឬច្រើនដង ភាគីទាំងឡាយអាចធ្វើការផ្ទេរផលិតផលក្នុងកម្រិតប៉ាន់ស្មានទៅអោយភាគីដទៃ ដូចមានចែងនៅក្នុងមាត្រា **2A** ទៅ **2F** និងមាត្រា **2H** ថា កម្រិតប៉ាន់ស្មានផលិតផលចម្រុះនៃសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យរបស់ភាគីពាក់ព័ន្ធ មិនត្រូវលើសពីកម្រិតនៃការផលិតដែលមានចែងនៅក្នុងមាត្រាខាងលើ ។ ការផ្ទេរផលិតផលនេះ នឹងត្រូវជូនដំណឹងទៅលេខាធិការដ្ឋានតាមរយៈភាគីពាក់ព័ន្ធនីមួយៗ ដោយលើកឡើងពីល័ក្ខខ័ណ្ឌផ្ទេរ និងរយៈពេលអនុវត្ត ។

5. bis. ចំពោះរយៈពេលត្រួតពិនិត្យម្តងឬច្រើនដង ភាគីដែលមិនអនុវត្តតាមកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមាត្រា 5 អាចផ្ទេរផលិតផល ដែលមានបរិមាណស្ថិតក្នុងផ្នែកមួយ នៃកម្រិតប៉ាន់ស្មានដូចមានចែងនៅក្នុងមាត្រា **2F** ថា កម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការប្រើប្រាស់សារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងក្រុម **I** នៃឧបសម្ព័ន្ធ **A** ដែលត្រូវបញ្ជូនទៅអោយភាគីដទៃមិនត្រូវលើស 0.25 គីឡូក្រាម សម្រាប់មនុស្សម្នាក់ក្នុងឆ្នាំ 1989 ហើយកម្រិតប៉ាន់ស្មានការប្រើប្រាស់សារធាតុល្បាយដែលត្រូវពិនិត្យរបស់ភាគីពាក់ព័ន្ធមិនត្រូវលើសកម្រិតកំណត់លើការប្រើប្រាស់ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា **2F** ។ ភាគីពាក់ព័ន្ធនីមួយៗ ត្រូវផ្តល់ព័ត៌មានទៅលេខាធិការដ្ឋានចំពោះការផ្ទេរសារធាតុប្រើប្រាស់ដោយរៀបរាប់ពីល័ក្ខខ័ណ្ឌនៃការដឹកជញ្ជូន និងពេលវេលា នៃការអនុវត្តន៍ ។

6. ភាគីទាំងឡាយដែលមិនបានអនុវត្តតាមមាត្រា **5** ដោយសារគ្រឿងបរិក្ខារសម្រាប់ផលិតសារធាតុ ដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ **A** និង **B** កំពុងដំណើរការសាងសង់ ឬកំពុងជាប់កិច្ចព្រមព្រៀង ដែលបានធ្វើឡើងមុន ថ្ងៃទី16 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ1987 និងដែលបានអនុញ្ញាតដោយច្បាប់មុនថ្ងៃទី1 ខែមករា ឆ្នាំ1987 អាចបន្ថែមគ្រឿងបរិក្ខាទៅលើផលិតផលឆ្នាំ1986 របស់ខ្លួន សម្រាប់គោលបំណង នៃការកំណត់កម្រិតប៉ាន់ស្មានការផលិតសម្រាប់ឆ្នាំ 1986 ដែលបានចែងថា គ្រឿងបរិក្ខាទាំងនេះ ត្រូវបញ្ចប់នៅថ្ងៃទី31 ខែធ្នូ ឆ្នាំ1990 ហើយផលិតផលនេះមិនត្រូវលើស 0.5 គីឡូក្រាម នៃកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការប្រើប្រាស់សារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យសម្រាប់មនុស្សម្នាក់ៗទេ ។

7. ការផ្ទេរផលិតផលទាក់ទងនឹងកថាខ័ណ្ឌ **5** ឬការបន្ថែមផលិតផលទាក់ទងនឹងកថាខ័ណ្ឌ **6** ត្រូវជូនព័ត៌មានទៅលេខាធិការដ្ឋានឱ្យបានមុនពេលអនុវត្តការផ្ទេរ ឬការបន្ថែមផលិតផល ។

8. **(a)** ដូចមានបញ្ជាក់ក្នុងមាត្រា **1 (6)** នៃអនុសញ្ញា ភាគីទាំងឡាយដែលជាប្រទេសសមាជិកអង្គការសមាហរណកម្មសេដ្ឋកិច្ចតំបន់អាចព្រមព្រៀងចូលរួមបំពេញកាតព្វកិច្ចលើការប្រើប្រាស់សារធាតុ ដែលត្រូវពិនិត្យ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រានេះ និងមាត្រា **2 A** រហូតដល់មាត្រា **2 I** ស្តីពីល័ក្ខខ័ណ្ឌ នៃកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការប្រើប្រាស់រួមមិនត្រូវលើសកម្រិត ដែលតម្រូវដោយមាត្រានេះ និងមាត្រា **2 A** រហូតដល់មាត្រា **2 I** ។

(b) ភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងត្រូវជូនដំណឹងទៅលេខាធិការដ្ឋានអំពីល័ក្ខខ័ណ្ឌនៃកិច្ចព្រមព្រៀងអោយបានមុនកាលបរិច្ឆេទនៃការកាត់បន្ថយការប្រើប្រាស់ដែលទាក់ទងទៅនឹងកិច្ចព្រមព្រៀង ។

(c) កិច្ចព្រមព្រៀងនឹងមានប្រសិទ្ធិភាព ប្រសិនបើប្រទេសជាសមាជិកអង្គការសមាហរណកម្មសេដ្ឋកិច្ចតំបន់ និងអង្គការពាក់ព័ន្ធដែលជាសមាជិករបស់ពិធីសារជូនព័ត៌មានទៅលេខាធិការដ្ឋានអំពីការអនុវត្តន៍របស់គេ ។

9. **a)** ផ្អែកទៅតាមការវាយតម្លៃដែលធ្វើឡើងដោយអនុលោមទៅតាមមាត្រា **6** ភាគីអាចធ្វើសេចក្តីសម្រេច **:**

i. ការកែតម្រូវទៅលើសក្តានុពលនៃការបំផ្លាញស្រទាប់ អូហ្សូន ដែលបានបញ្ជាក់ក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ A ឧបសម្ព័ន្ធ B ឧបសម្ព័ន្ធ C និង ឧបសម្ព័ន E នឹងត្រូវធ្វើឡើង បើដូច្នោះតើបញ្ហាអ្វីខ្លះគួរកែតម្រូវ ។

ii. ការកែតម្រូវ និងការកាត់បន្ថយការផលិតឬការប្រើប្រាស់សារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យ គួរតែត្រូវមានការទទួលខុសត្រូវ បើដូច្នោះ តើការកែតម្រូវ និងការកាត់បន្ថយគួរមានទំហំ ចំនួន និងរយៈពេលប៉ុន្មាន ។

b) សំណើសុំកែតម្រូវ ត្រូវផ្សព្វផ្សាយជាពត៌មានទៅភាគីទាំងឡាយតាមរយៈលេខាធិការដ្ឋាន ដែលយ៉ាងហោចណាស់ឱ្យបានរយៈពេល 6 ខែ មុនកិច្ចប្រជុំនៃភាគីជាសមាជិក ដើម្បីស្នើសុំការអនុម័ត ។

c) ក្នុងការធ្វើសេចក្តីសម្រេចនេះភាគីជាសមាជិកត្រូវប្រឹងប្រែងកំណត់នូវកិច្ចព្រមព្រៀងដោយការស្របមតិគ្នា ។ ប្រសិនបើការប្រឹងប្រែងរកការព្រមព្រៀងគ្នាត្រូវធ្វើឡើងដោយអស់សមត្ថភាព ហើយទីបញ្ចប់ពុំមានការឯកភាពគ្នាសេចក្តីសម្រេចនេះ នឹងត្រូវដោះស្រាយជាលើកចុងក្រោយ ដោយអនុម័តិតាមការបោះឆ្នោតយកសម្លេង 2 ភាគ 3 នៃវត្តមានភាគីដែលចូលរួមប្រជុំ និង ការបោះឆ្នោតតំណាងមតិភាគច្រើនទៅលើការអនុវត្តន៍របស់ភាគីតាមកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមាត្រា 5 និងការបោះឆ្នោតតំណាងមតិភាគច្រើនដែលមិនអនុវត្តតាមកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមាត្រា 5 នេះ ។

d) សេចក្តីសម្រេចនេះ នឹងត្រូវចងក្រងសំរាប់គ្រប់ភាគីបន្ទាប់ពីទំនាក់ទំនងទៅភាគីដោយតំកល់ទុក ។ ម្យ៉ាងវិញទៀតការផ្តល់សេចក្តីសម្រេច និងចូលជាធរមានបន្ទាប់ពី 6 ខែចាប់ពីថ្ងៃផ្សព្វផ្សាយ។

10. ផ្អែកទៅតាមការវាយតម្លៃដែលធ្វើឡើងតាមមាត្រា 6 នៃពិធីសារនេះ និងយោងទៅតាមនីតិវិធីដែលបានចែងក្នុងមាត្រា 9 នៃអនុសញ្ញា ភាគីទាំងឡាយអាចធ្វើសេចក្តីសម្រេច :

a) ថាតើសារធាតុណា ត្រូវបន្ថែមឬដកចេញពីឧបសម្ព័ន្ធនៃពិធីសារនេះ

b) យន្តការ ទំហំនិងពេលវេលា នៃវិធានការត្រួតពិនិត្យ នឹងត្រូវអនុវត្តចំពោះសារធាតុទាំងនោះ

11. ទោះបីជាល័ក្ខខ័ណ្ឌមានចែងនៅក្នុងមាត្រានេះ និងមាត្រា 2 A រហូតដល់ មាត្រា 2 I ក៏ដោយ ភាគីទាំងឡាយអាចប្រកាន់នូវវិធានការតឹងរឹងជាងល័ក្ខខ័ណ្ឌដែលតម្រូវឱ្យអនុវត្តដោយមាត្រាទាំងនេះ ។

មាត្រា 2A : CFCS

1. ក្នុងអំឡុងពេល 12 ខែដំបូងចាប់ពីថ្ងៃទី 1 ដែលពិធីសារនេះត្រូវចូលជាធរមាន រហូតដល់រយៈពេល 7 ខែ និងរយៈពេល 12 ខែបន្ត ភាគីនីមួយៗត្រូវធានាឱ្យបាននូវកំរិតប៉ាន់ស្មានលើការប្រើប្រាស់សារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យស្ថិតនៅក្នុងក្រុម I នៃឧបសម្ព័ន្ធ A មិនត្រូវលើសកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការប្រើប្រាស់នាឆ្នាំ1986 ។ នៅពេលបញ្ចប់រយៈពេលដដែលនេះ សមាជិកនីមួយៗដែលបានផលិតសារធាតុទាំងនេះតិចឬច្រើន ត្រូវធានាឱ្យបាននូវកំរិតសារធាតុប៉ាន់ស្មានមិនត្រូវលើសពីកម្រិតផលិតផលប៉ាន់ស្មាននាឆ្នាំ1986 ឬអាចលើកលែងបានចំពោះកម្រិតផលិតផលប៉ាន់ស្មានដែលកើនឡើងតិចជាង 10% ។ កំណើននេះត្រូវបានអនុញ្ញាតទៅតាមតម្រូវការជាមូលដ្ឋានរបស់ប្រទេសជាសមាជិកដែលអនុវត្តតាមមាត្រា 5 និងសម្រាប់គោលបំណងនៃការបង្កលក្ខណៈគ្រប់គ្រាន់ និងងាយស្រួលដល់វិស័យឧស្សាហកម្ម ។

2. ចាប់ពីថ្ងៃទី1 ខែកក្កដា ឆ្នាំ1991 រហូតដល់ថ្ងៃទី31 ខែធ្នូ ឆ្នាំ1992 ភាគីនីមួយៗ ត្រូវធានាឱ្យបាននូវកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការប្រើប្រាស់និងការផលិតសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យ ស្ថិតក្នុងក្រុម I នៃឧបសម្ព័ន្ធ A មិនត្រូវលើសពី 150% នៃកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការប្រើប្រាស់ និងការផលិតសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងឆ្នាំ 1986 ហើយប្រការនេះនឹងមានប្រសិទ្ធិភាពចាប់ពីថ្ងៃទី 1 ខែមករា ឆ្នាំ1993 រីឯរយៈពេលត្រួតពិនិត្យ នឹងចាប់ផ្តើមពីថ្ងៃទី1 ខែមករា រហូតដល់ថ្ងៃទី31 ខែធ្នូ រៀងរាល់ឆ្នាំ ។

3. ក្នុងរយៈពេល12 ខែដំបូង ចាប់ពីថ្ងៃទី1 ខែមករា ឆ្នាំ1994 និងរយៈពេល 12 ខែ បន្តបន្ទាប់ភាគីនីមួយៗ ត្រូវធានាឱ្យបាននូវកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការប្រើប្រាស់សារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យប្រចាំឆ្នាំស្ថិតក្នុងក្រុម I នៃឧបសម្ព័ន្ធ A មិនត្រូវលើសពី 25% នៃកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការផលិតក្នុងឆ្នាំ 1986 ។ ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយ ដើម្បីបំពេញនូវតម្រូវការជាមូលដ្ឋាន នៃការអនុវត្តន៍របស់ភាគីជាសមាជិកតាមកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមាត្រា 5 កម្រិតប៉ាន់ស្មានការផលិតអាចលើសការកំណត់នៃកម្រិតប៉ាន់ស្មានការផលិតនាឆ្នាំ1986 រហូតដល់ 10% ។

4. ក្នុងរយៈពេល 12 ខែដំបូង ចាប់ពីថ្ងៃទី1 ខែមករា ឆ្នាំ1996 និងរយៈពេល12 ខែ បន្តបន្ទាប់ភាគីនីមួយៗត្រូវធានាឱ្យបាននូវកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការប្រើប្រាស់សារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងក្រុម I នៃឧបសម្ព័ន្ធ A មិនត្រូវលើសពីកំរិតសូន្យ ។ ក្នុងរយៈពេលដដែលនេះដែរ ការផលិតសារធាតុទាំងនេះតិចឬច្រើនរបស់ភាគីនីមួយៗ ត្រូវធានាឱ្យបាននូវកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការផលិតសារធាតុ មិនត្រូវលើសកម្រិតសូន្យ ។ ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយ ដើម្បីបំពេញនូវតម្រូវការជាមូលដ្ឋាននៃការអនុវត្តន៍របស់ភាគីជាសមាជិកក្រោមកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមាត្រា 5 នោះកម្រិតប៉ាន់ស្មានការផលិតអាចលើសការកំណត់នៃកម្រិតការផលិតបរិមាណដូចគ្នាទៅនឹងការផលិតមធ្យមប្រចាំឆ្នាំនូវសារធាតុត្រូវពិនិត្យក្នុងក្រុម I នៃឧបសម្ព័ន្ធ A សម្រាប់តម្រូវការជាមូលដ្ឋានក្នុងកំឡុងឆ្នាំ 1995 ទៅ 1997 ។ កថាខ័ណ្ឌនេះ ត្រូវអនុវត្តអោយបានត្រឹមត្រូវចំពោះទំហំសម្រាប់ធ្វើជាគោល ដែលភាគីសម្រេចអនុញ្ញាតអោយកំរិតនៃការផលិតឬការប្រើប្រាស់អោយមានលក្ខណៈសមស្របទៅនឹងការប្រើប្រាស់ ដែលបានព្រមព្រៀងដោយពួកគេ ។

5. ក្នុងរយៈពេល ១២ ខែដំបូង ចាប់ពីថ្ងៃទី១ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៣ និងរយៈពេល១២ ខែបន្តបន្ទាប់ភាគីនីមួយៗត្រូវធានាឱ្យបាននូវកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើផលិតកម្មនៃសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងក្រុម I នៃឧបសម្ព័ន្ធ A ដោយផ្អែកលើតម្រូវការក្នុងស្រុក នៃការប្រតិបត្តិរបស់ភាគីនីមួយៗនៅក្នុងកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមាត្រា 5 មិនឱ្យលើសពី 80% ក្នុងមួយឆ្នាំជាមធ្យមនៃផលិតកម្មសារធាតុទាំងនេះដោយផ្អែកលើតម្រូវការក្នុងស្រុក សម្រាប់ឆ្នាំ 1995 រហូតដល់ឆ្នាំ 1997 ទាំងស្រុង ។

6. ក្នុងរយៈពេល ១២ ខែដំបូង ចាប់ពីថ្ងៃទី១ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៥ និងរយៈពេល១២ ខែបន្តបន្ទាប់ភាគីនីមួយៗត្រូវធានាឱ្យបាននូវកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើផលិតកម្ម នៃសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងក្រុម I នៃឧបសម្ព័ន្ធ A ដោយផ្អែកលើតម្រូវការក្នុងស្រុក នៃការប្រតិបត្តិរបស់ភាគីនីមួយៗនៅក្នុងកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមាត្រា 5 មិនឱ្យលើសពី 50% ក្នុងមួយឆ្នាំជាមធ្យមនៃផលិតកម្មសារធាតុទាំងនេះដោយផ្អែកលើតម្រូវការក្នុងស្រុកសម្រាប់ឆ្នាំ 1995 រហូតដល់ឆ្នាំ1997 ទាំងស្រុង ។

7. ក្នុងរយៈពេល ១២ ខែដំបូង ចាប់ពីថ្ងៃទី១ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៧ និងរយៈពេល១២ ខែបន្តបន្ទាប់ភាគីនីមួយៗត្រូវធានាឱ្យបាននូវកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើផលិតកម្ម នៃសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងក្រុម I នៃឧបសម្ព័ន្ធ A ដោយផ្អែកលើតម្រូវការក្នុងស្រុក នៃការប្រតិបត្តិរបស់ភាគីនីមួយៗនៅក្នុងកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមាត្រា 5 មិនឱ្យលើសពី 15%

ក្នុងមួយឆ្នាំជាមធ្យម នៃផលិតកម្មសារធាតុទាំងនេះដោយផ្អែកលើតម្រូវការក្នុងស្រុកសម្រាប់ឆ្នាំ1995 រហូតដល់ឆ្នាំ1997 ទាំងស្រុង។

8. ក្នុងរយៈពេល ១២ ខែដំបូង ចាប់ពីថ្ងៃទី១ ខែមករា ឆ្នាំ២០១០ និងរយៈពេល១២ ខែបន្តបន្ទាប់ភាគីនីមួយៗ ត្រូវធានាឱ្យបាននូវកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើផលិតកម្ម នៃសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងក្រុម I នៃឧបសម្ព័ន្ធ A ដោយផ្អែកលើតម្រូវការក្នុងស្រុកនៃការប្រតិបត្តិរបស់ភាគីនីមួយៗនៅក្នុងកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមាត្រា 5 មិនឱ្យលើសពី 0 ។

9. ក្នុងគោលបំណង នៃការគណនាតម្រូវការក្នុងស្រុកក្រោមកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមាត្រានេះ ។ ការគណនាមធ្យមភាគផលិតកម្មប្រចាំឆ្នាំដោយភាគីមួយរួមមានសិទ្ធិទទួលការផលិតដែលបានផ្ទេរអនុលោមទៅតាមកថាខ័ណ្ឌ 5 នៃមាត្រា 2 និងលើកលែងសិទ្ធិទទួលការផលិតដោយអនុលោមទៅតាមកថាខ័ណ្ឌ 5 នៃមាត្រា 2 ។

<u>មាត្រា 2B :</u> HALONS

1. ក្នុងរយៈពេល 12 ខែដំបូង ចាប់ពីថ្ងៃទី1 ខែមករា ឆ្នាំ1992 និងរយៈពេល12 ខែ បន្តបន្ទាប់ ភាគីនីមួយៗត្រូវធានាឱ្យបាននូវកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការប្រើប្រាស់សារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងក្រុមទី II នៃឧបសម្ព័ន្ធ A មិនត្រូវលើសពីកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការប្រើប្រាស់នាឆ្នាំ 1986 ។ ការផលិតសារធាតុតិចឬច្រើនក្នុងរយៈពេលដូចគ្នារបស់ភាគីនីមួយៗត្រូវធានាឱ្យបាននូវកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការផលិតសារធាតុ មិនត្រូវលើសកំរិតប៉ាន់ស្មានលើការផលិតនាឆ្នាំ 1986 ។ ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយ ដើម្បីបំពេញនូវតម្រូវការជាមូលដ្ឋានក្នុងស្រុង នៃការអនុវត្តន៍របស់ភាគីជាសមាជិកដែលអនុវត្តតាមកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមាត្រា 5 នោះកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការផលិតអាចលើសការកំណត់ នៃកម្រិតការផលិតឆ្នាំ 1986 រហូតដល់ 10% ។

2. ក្នុងរយៈពេល 12 ខែដំបូង ចាប់ពីថ្ងៃទី1 ខែមករា ឆ្នាំ1994 និងរយៈពេល 12 ខែ បន្តបន្ទាប់ភាគីនីមួយៗត្រូវធានាឱ្យបាននូវកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការប្រើប្រាស់សារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងក្រុម II នៃឧបសម្ព័ន្ធ A មិនត្រូវលើសពីកម្រិតសូន្យ ។ ក្នុងរយៈពេលដដែលនេះដែរ ការផលិតសារធាតុទាំងនេះតិចឬច្រើនរបស់ភាគីនីមួយៗ ត្រូវធានាឱ្យបាននូវកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការផលិតសារធាតុមិនត្រូវលើសកម្រិតសូន្យ ។ ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយ ដើម្បីបំពេញនូវតម្រូវការជាមូលដ្ឋានក្នុងស្រុក នៃការអនុវត្តន៍របស់ភាគីជាសមាជិកក្រោមកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមាត្រា 5 នោះកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការផលិតរហូតដល់ថ្ងៃទី1 ខែមករា ឆ្នាំ2002 អាចលើសការកំណត់នៃកម្រិតការផលិតឆ្នាំ1986 រហូតដល់ 15% បន្ទាប់មកអាចលើសកម្រិតស្មើនិងកម្រិតមធ្យមប្រចាំឆ្នាំ នៃការផលិតនូវសារធាតុត្រូវពិនិត្យក្នុងក្រុម II នៃឧបសម្ព័ន្ធ A ដើម្បីបំពេញនូវតម្រូវការមូលដ្ឋានក្នុងស្រុកសម្រាប់ឆ្នាំ1995 រហូតដល់ឆ្នាំ1997 ទាំងស្រុង ។ កថាខ័ណ្ឌនេះមានវិសាលភាព ចំពោះទំហំសម្រាប់ធ្វើជាគោល ដែលភាគីដែលសម្រេចអនុញ្ញាតអោយកំរិតនៃការផលិត ឬការប្រើប្រាសដែលចាំបាច់សមស្របទៅនឹងការប្រើប្រាស់ដែលបានព្រមព្រៀងដោយពួកគេ ។

3. ក្នុងរយៈពេល ១២ ខែដំបូង ចាប់ពីថ្ងៃទី១ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៥ និងរយៈពេល១២ ខែបន្តបន្ទាប់ភាគីនីមួយៗ ត្រូវធានាឱ្យបាននូវកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើផលិតកម្ម នៃសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងក្រុម II នៃឧបសម្ព័ន្ធ A ដោយផ្អែកលើតម្រូវការក្នុងស្រុក នៃការប្រតិបត្តិរបស់ភាគីនីមួយៗនៅក្នុងកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមាត្រា 5 មិនឱ្យលើសពី 50%

នៃកម្រិតមធ្យមប្រចាំឆ្នាំ នៃផលិតកម្មសារធាតុទាំងនេះដោយផ្អែកលើតម្រូវការក្នុងស្រុកសម្រាប់ឆ្នាំ 1995 រហូតដល់ឆ្នាំ 1997 ទាំងស្រុង។

4. ក្នុងរយៈពេល ១២ ខែដំបូង ចាប់ពីថ្ងៃទី១ ខែមករា ឆ្នាំ២០១០ និងរយៈពេល១២ ខែបន្តបន្ទាប់ភាគីនីមួយៗ ត្រូវធានាឱ្យបាននូវកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើផលិតកម្ម នៃសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងក្រុម **II** នៃឧបសម្ព័ន្ធ **A** ដោយផ្អែកលើតម្រូវការក្នុងស្រុក នៃការប្រតិបត្តិរបស់ភាគីនីមួយៗនៅក្នុងកថាខ័ណ្ឌ **1** នៃ មាត្រា **5** មិនអោយលើសពី 0 ។

<u>មាត្រា 2C :</u> OTHER FULLY HALOGENATED CFCs

1. ក្នុងរយៈពេល 12 ខែ ដែលចាប់ផ្តើមពីថ្ងៃទី1 ខែមករា ឆ្នាំ1993 ភាគីនីមួយៗ ត្រូវធានាឱ្យបានជាប្រចាំនូវកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការប្រើប្រាស់សារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងក្រុមទី **I** នៃឧបសម្ព័ន្ធ **B** មិនត្រូវលើស 80% ពីកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការប្រើប្រាស់នាឆ្នាំ 1989 ទេ ។ ក្នុងរយៈពេលដដែលនេះដែរ ការផលិតសារធាតុតិចឬច្រើនរបស់ភាគីនីមួយៗ ត្រូវធានាឱ្យបាននូវកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការផលិតមិនត្រូវលើស 80% នៃកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការផលិតសារធាតុនាឆ្នាំ 1989 ។ ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយ ដើម្បីបំពេញនូវតម្រូវការជាមូលដ្ឋាន នៃការអនុវត្តន៍របស់ភាគីជាសមាជិក ដែលអនុវត្តតាមកថាខ័ណ្ឌ **1** នៃមាត្រា **5** នោះកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការផលិតអាចលើសការកំណត់នៃកម្រិតការផលិតឆ្នាំ 1989 រហូតដល់ 10% ។

2. ក្នុងរយៈពេល 12 ខែដំបូង ចាប់ពីថ្ងៃទី1 ខែមករា ឆ្នាំ1994 និងរយៈពេល 12 ខែ បន្តបន្ទាប់ភាគីនីមួយៗ ត្រូវធានាឱ្យបាននូវកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការប្រើប្រាស់សារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យប្រចាំឆ្នាំ ស្ថិតក្នុងក្រុម **I** នៃឧបសម្ព័ន្ធ **B** មិនត្រូវលើសពី 25% នៃកំរិតប៉ាន់ស្មានលើការផលិតក្នុងឆ្នាំ 1989 ។ ក្នុងរយៈពេលដដែលនេះដែរការផលិតសារធាតុតិចឬច្រើនរបស់ភាគីនីមួយៗ ត្រូវធានាឱ្យបាននូវកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការផលិតសារធាតុមិនត្រូវលើសកម្រិត 25% នៃកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការផលិតសារធាតុនាឆ្នាំ1989 ។ ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយ ដើម្បីបំពេញនូវតម្រូវការជាមូលដ្ឋានក្នុងស្រុកនៃការអនុវត្តន៍របស់ភាគីជាសមាជិកក្រោមកថាខ័ណ្ឌ **1** នៃមាត្រា **5** កម្រិតប៉ាន់ស្មានការផលិតអាចលើសការកំណត់ នៃកម្រិតប៉ាន់ស្មានការផលិតនាឆ្នាំ1989 រហូតដល់ 10% ។

3. ក្នុងរយៈពេល 12 ខែដំបូង ចាប់ពីថ្ងៃទី1 ខែមករា ឆ្នាំ1996 និងរយៈពេល12 ខែ បន្តបន្ទាប់ ភាគីនីមួយៗត្រូវធានាឱ្យបាននូវកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការប្រើប្រាស់សារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យស្ថិតក្នុងក្រុម **I** នៃឧបសម្ព័ន្ធ **B** មិនត្រូវលើសពីកម្រិតសូន្យ ។ ក្នុងរយៈពេលដដែលនេះដែរ ការផលិតសារធាតុតិចឬច្រើនរបស់ភាគីនីមួយៗ ត្រូវធានាឱ្យបាននូវកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការផលិតសារធាតុមិនត្រូវលើសកម្រិតសូន្យ ។ ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយ ដើម្បីបំពេញនូវតម្រូវការជាមូលដ្ឋាន នៃការអនុវត្តន៍របស់ភាគីជាសមាជិកក្រោមកថាខ័ណ្ឌ **1** នៃមាត្រា **5** កម្រិតប៉ាន់ស្មានការផលិតអាចលើសការកំណត់ នៃកម្រិតប៉ាន់ស្មានការផលិតរហូតដល់ថ្ងៃទី០១ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៣កំនត់មិនអោយលើសពី 15% នៃការផលិតឆ្នាំ 1989 ។ បន្ទាប់មកការលើសបរិមាណចំនួនកំណត់ស្មើ 80% នៃកម្រិតមធ្យមប្រចាំឆ្នាំនៃការផលិតសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យនៅក្នុងក្រុម **I** នៃឧបសម្ព័ន្ធ **B** សម្រាប់លើតម្រូវការក្នុងស្រុកសម្រាប់ឆ្នាំ ១៩៩៨ រហូតដល់ឆ្នាំ ២០០០

ទាំងស្រុង ។ គណៈកម្មការនេះនឹងធ្វើការកម្រិតនូវដែន ដែលភាគីធ្វើការសម្រេចក្នុងការអនុញ្ញាតកម្រិតផលិតកម្មឬការប្រើប្រាស់ជាចាំបាច់។

4. ក្នុងរយៈពេល ១២ ខែដំបូង ចាប់ពីថ្ងៃទី១ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៧ និងរយៈពេល១២ ខែបន្តបន្ទាប់ភាគីនីមួយៗ ត្រូវធានាឱ្យបាននូវកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើផលិតកម្ម នៃសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងក្រុម I នៃឧបសម្ព័ន្ធ B ដោយផ្អែកលើតម្រូវការក្នុងស្រុក នៃការប្រតិបត្តិរបស់ភាគីនីមួយៗជាសមាជិកក្រោមកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃ មាត្រា 5 មិនឱ្យលើសពី 15% ក្នុងមួយឆ្នាំជាមធ្យម នៃផលិតកម្មសារធាតុទាំងនេះដោយផ្អែកលើតម្រូវការក្នុងស្រុកសម្រាប់ឆ្នាំ1998 រហូតដល់ឆ្នាំ2000 ទាំងស្រុង។

5. ក្នុងរយៈពេល ១២ ខែដំបូង ចាប់ពីថ្ងៃទី១ ខែមករា ឆ្នាំ២០១០ និងរយៈពេល១២ ខែបន្តបន្ទាប់ភាគីនីមួយៗ ត្រូវធានាឱ្យបាននូវកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការផលិតកម្ម នៃសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងក្រុម I នៃឧបសម្ព័ន្ធ B ដោយផ្អែកលើតម្រូវការក្នុងស្រុកនៃការប្រតិបត្តិរបស់ភាគីនីមួយៗនៅក្នុងកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមាត្រា 5 មិនអោយលើសពី 0 ។

មាត្រា 2D : កាបូនតេត្រាក្លរ៉ាយ (Carbon Tetrachloride)

1. ក្នុងរយៈពេល 12 ខែ ដែលចាប់ផ្តើមពីថ្ងៃទី1 ខែមករា ឆ្នាំ1995 ភាគីនីមួយៗ ត្រូវធានាឱ្យបានជាប្រចាំនូវកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការប្រើប្រាស់សារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងក្រុមទី II នៃឧបសម្ព័ន្ធ B មិនត្រូវលើស15% ពីកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការប្រើប្រាស់នាឆ្នាំ 1989 ទេ ។ ក្នុងរយៈពេលដដែលនេះដែរ ការផលិតសារធាតុតិចឬច្រើនរបស់ភាគីនិមួយៗ ត្រូវធានាឱ្យបាននូវកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការផលិតសារធាតុមិនត្រូវលើស 15% នៃកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការផលិតសារធាតុនាឆ្នាំ1989 ។ ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយ ដើម្បីបំពេញនូវតម្រូវការជាមូលដ្ឋាន នៃការអនុវត្តន៍របស់ភាគីជាសមាជិកដែលអនុវត្តតាមកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមាត្រា 5 នោះកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការផលិតអាចលើសការកំណត់ នៃកម្រិតការផលិតឆ្នាំ1989 រហូតដល់ 10% ។

2. ក្នុងរយៈពេល 12 ខែដំបូង ចាប់ពីថ្ងៃទី1 ខែមករា ឆ្នាំ1996 និងរយៈពេល 12 ខែ បន្តបន្ទាប់ ភាគីនីមួយៗត្រូវធានាឱ្យបាននូវកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការប្រើប្រាស់សារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យស្ថិតក្នុងក្រុម II នៃឧបសម្ព័ន្ធ B មិនត្រូវលើសពីកម្រិតសូន្យ ។ ក្នុងរយៈពេលដដែលនេះដែរ ការផលិតសារធាតុរបស់ភាគីនិមួយៗត្រូវធានាឱ្យបាននូវកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការផលិតសារធាតុមិនត្រូវលើសកម្រិតសូន្យ ។ ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយ ដើម្បីបំពេញនូវតម្រូវការជាមូលដ្ឋាននៃការអនុវត្តន៍របស់ភាគីជាសមាជិកក្រោមកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមាត្រា 5 កម្រិតប៉ាន់ស្មានការផលិតអាចលើសការកំណត់ នៃកម្រិតប៉ាន់ស្មានការផលិតនាឆ្នាំ1989 រហូតដល់ 15% ។ កថាខ័ណ្ឌនេះ មានវិសាលភាពសម្រាប់ភាគីសម្រេចអនុញ្ញាតឱ្យកម្រិតការផលិតឬការប្រើប្រាស់ដែលត្រូវការជាចាំបាច់ដូចដែលបានព្រមព្រៀងដោយពួកគេ ។

មាត្រា 2E : មេទីលក្លរ៉ូហ្វម (1,1,1-Trichlorethane)

1. ក្នុងរយៈពេល 12 ខែ ដែលចាប់ផ្តើមពីថ្ងៃទី1 ខែមករា ឆ្នាំ1993 ភាគីនីមួយៗ ត្រូវធានាឱ្យបានជាប្រចាំនូវកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការប្រើប្រាស់សារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងក្រុមទី III នៃឧបសម្ព័ន្ធ B មិនត្រូវលើសកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការប្រើប្រាស់នាឆ្នាំ 1989 ទេ ។ ក្នុងរយៈពេលដដែលនេះដែរ ការផលិតសារធាតុតិចឬច្រើនរបស់ភាគីនីមួយៗ

ត្រូវធានាឱ្យបាននូវកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការផលិតសារធាតុជាប្រចាំ មិនត្រូវលើសនៃកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការផលិតសារធាតុនាឆ្នាំ 1989 ។ ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយ ដើម្បីបំពេញនូវតម្រូវការជាមូលដ្ឋាន នៃការអនុវត្តន៍របស់ភាគីជាសមាជិកដែលអនុវត្តតាមកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមាត្រា 5 នោះកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការផលិតអាចលើសការកំណត់ នៃកម្រិតការផលិតឆ្នាំ 1989 រហូតដល់ 10% ។

2. ក្នុងរយៈពេល 12 ខែដំបូងចាប់ពីថ្ងៃទី1 ខែមករា ឆ្នាំ1994 និងរយៈពេល 12 ខែ បន្តបន្ទាប់ភាគី នីមួយៗត្រូវធានាឱ្យបាននូវកម្រិតប៉ាន់ស្មានជាប្រចាំ លើការប្រើប្រាស់សារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យស្ថិតក្នុងក្រុម III នៃឧបសម្ព័ន្ធ B មិនត្រូវលើសពី 50% ពីកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការប្រើប្រាស់ក្នុងឆ្នាំ1989 ។ ក្នុងរយៈពេលដដែលនេះដែរការផលិតសារធាតុរបស់ភាគីនីមួយៗត្រូវធានាចំពោះកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការផលិតសារធាតុជាប្រចាំមិនត្រូវលើសកម្រិត 50% នៃកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការផលិតសារធាតុនាឆ្នាំ1989 ។ ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយ ដើម្បីបំពេញនូវតម្រូវការជាមូលដ្ឋាននៃការអនុវត្តន៍របស់ភាគីជាសមាជិកក្រោមកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមាត្រា 5 កម្រិតប៉ាន់ស្មានការផលិតអាចលើសការកំណត់នៃកម្រិតប៉ាន់ស្មានការផលិតនាឆ្នាំ1989 រហូតដល់ 10% ។

3. ក្នុងរយៈពេល 12 ខែដំបូង ចាប់ពីថ្ងៃទី1 ខែមករា ឆ្នាំ1996 និងរយៈពេល12 ខែ បន្តបន្ទាប់ភាគីនីមួយៗត្រូវធានាឱ្យបាននូវកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការប្រើប្រាស់សារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យស្ថិតក្នុងក្រុម III នៃឧបសម្ព័ន្ធ B មិនត្រូវលើសពីកម្រិតសូន្យ ។ ក្នុងរយៈពេលដដែលនេះដែរ ការផលិតសារធាតុរបស់ភាគីនីមួយៗ ត្រូវធានាចំពោះកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការផលិតសារធាតុមិនត្រូវលើសកម្រិតសូន្យ ។ ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយ ដើម្បីបំពេញនូវតម្រូវការជាមូលដ្ឋាននៃការអនុវត្តន៍របស់ភាគីជាសមាជិកក្រោមកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមាត្រា 5 កម្រិតប៉ាន់ស្មានការផលិតអាចលើសការកំណត់នៃកម្រិតប៉ាន់ស្មានការផលិតនាឆ្នាំ1989 រហូតដល់ 15% ។ កថាខ័ណ្ឌនេះ មានវិសាលភាពចំពោះភាគីសម្រេចអនុញ្ញាតឱ្យកម្រិត នៃការផលិតឬការប្រើប្រាស់ចាំបាច់ដែលបានព្រមព្រៀងដោយពួកគេ ។

មាត្រា 2F : HYDROCHLOROFLUOROCARBONS

1. ក្នុងរយៈពេល 12 ខែដំបូង ចាប់ពីថ្ងៃទី1 ខែមករា ឆ្នាំ1996 និងរយៈពេល12 ខែ បន្តបន្ទាប់ភាគីនីមួយៗត្រូវធានាឱ្យបាននូវកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការប្រើប្រាស់សារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យស្ថិតក្នុងក្រុម I នៃឧបសម្ព័ន្ធ C មិនត្រូវលើសពីកម្រិតដូចខាងក្រោម÷

a) 2.8% នៃកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការប្រើប្រាស់សារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងក្រុម I នៃឧបសម្ព័ន្ធ A នាឆ្នាំ 1989 ។

b) កម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការប្រើប្រាស់សារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងក្រុម I នៃឧបសម្ព័ន្ធ C នាឆ្នាំ1989 ។

2. ក្នុងរយៈពេល 12 ខែដំបូង ចាប់ពីថ្ងៃទី1 ខែមករា ឆ្នាំ2004 និងរយៈពេល12 ខែ បន្តបន្ទាប់ភាគីនីមួយៗត្រូវធានាឱ្យបាននូវកម្រិតប៉ាន់ស្មានជាប្រចាំលើការប្រើប្រាស់សារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យស្ថិតក្នុងក្រុម I នៃឧបសម្ព័ន្ធ C មិនត្រូវលើសពីកម្រិត 65% នៃចំនួនដែលបានចែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមាត្រានេះ ។

3. ក្នុងរយៈពេល 12 ខែដំបូង ចាប់ពីថ្ងៃទី1 ខែមករា ឆ្នាំ2010 និងរយៈពេល12 ខែ បន្តបន្ទាប់ភាគីនីមួយៗ

ត្រូវធានាឱ្យបាននូវកម្រិតប៉ាន់ស្មានជាប្រចាំលើការប្រើប្រាស់សារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យ ស្ថិតក្នុងក្រុម I នៃឧបសម្ព័ន្ធ C មិនត្រូវលើសពីកម្រិត 65% នៃចំនួនដែលបានចែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមាត្រានេះ ។

៤. ក្នុងរយៈពេល ១២ ខែដំបូង ចាប់ពីថ្ងៃទី១ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៥ និងរយៈពេល ១២ ខែ បន្តបន្ទាប់ ភាគីនីមួយៗ ត្រូវធានាឱ្យបាននូវកម្រិតប៉ាន់ស្មានជាប្រចាំលើការប្រើប្រាស់សារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យស្ថិតក្នុងក្រុម I នៃឧបសម្ព័ន្ធ C មិនត្រូវលើសពីកម្រិត 10% នៃចំនួនដែលបានចែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមាត្រានេះ ។

5. ក្នុងរយៈពេល 12 ខែដំបូង ចាប់ពីថ្ងៃទី1 ខែមករា ឆ្នាំ2020 និងរយៈពេល 12 ខែ បន្តបន្ទាប់ ភាគីនីមួយៗ ត្រូវធានាឱ្យបាននូវកម្រិតប៉ាន់ស្មានជាប្រចាំលើការប្រើប្រាស់សារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យ ស្ថិតក្នុងក្រុម I នៃឧបសម្ព័ន្ធ C មិនត្រូវលើសពីកម្រិត 0.5% នៃចំនួនដែលបានចែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមាត្រានេះ ។ ទោះបីជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ការប្រើប្រាស់នេះគឺកម្រិតសម្រាប់តែសេវាកម្មម៉ាស៊ីនត្រជាក់ និងឧបករណ៍ត្រជាក់ដែលមានស្រាប់តែប៉ុណ្ណោះ ។

6. ក្នុងរយៈពេល 12 ខែដំបូង ចាប់ពីថ្ងៃទី1 ខែមករា ឆ្នាំ2030 និងរយៈពេល 12 ខែ បន្តបន្ទាប់ ភាគីនីមួយៗ ត្រូវធានាឱ្យបាននូវកម្រិតប៉ាន់ស្មានជាប្រចាំលើការប្រើប្រាស់សារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យ ស្ថិតក្នុងក្រុម I នៃឧបសម្ព័ន្ធ C មិនត្រូវលើសពីកម្រិតសូន្យ ។

7. ចាប់ពីថ្ងៃទី 1 ខែមករា ឆ្នាំ1996 ភាគីនីមួយៗត្រូវធានាឱ្យបាននូវ÷

a) ការប្រើប្រាស់សារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យស្ថិតក្នុងក្រុម I នៃឧបសម្ព័ន្ធ C ត្រូវបានកំណត់ទៅលើសារធាតុដែលត្រូវប្រើប្រាស់ជំនួសដោយពុំមានលក្ខណៈសមស្របទៅតាមទ្រឹស្តីបរិស្ថានឬបច្ចេកទេស ។

b) ការប្រើប្រាស់សារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យស្ថិតក្នុងក្រុម I នៃឧបសម្ព័ន្ធ C មិនត្រូវឱ្យប្រាសចាកពីការអនុវត្តន៍បច្ចុប្បន្នទៅលើសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យ ស្ថិតក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ A ឧបសម្ព័ន្ធ B និង ឧបសម្ព័ន្ធ C លើកលែងតែក្នុងករណីចាំបាច់ដើម្បីការពារជីវិត និង សុខភាពមនុស្ស ។

c) សារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យស្ថិតក្នុងក្រុម I នៃឧបសម្ព័ន្ធ C ត្រូវបានជ្រើសរើសសម្រាប់ប្រើប្រាស់ក្នុងលក្ខណៈកាត់បន្ថយការបំផ្លាញស្រទាប់ អូហ្សូន រួមទាំងការគិតគូរពីបញ្ហាបរិស្ថាន សុវត្ថិភាព និង សេដ្ឋកិច្ច ។

8. ក្នុងរយៈពេល 12 ខែដំបូង ចាប់ពីថ្ងៃទី1 ខែមករា ឆ្នាំ2004 និងរយៈពេល12 ខែ បន្តបន្ទាប់ ភាគីនីមួយៗដែលកំពុងផលិតសារធាតុមួយ ឬច្រើនត្រូវធានាឱ្យបាននូវកម្រិតប៉ាន់ស្មានជាប្រចាំលើការប្រើប្រាស់សារធាតុ ដែលត្រូវពិនិត្យស្ថិតក្នុងក្រុម I នៃឧបសម្ព័ន្ធ C មិនត្រូវលើសពីកម្រិតមធ្យមភាគប្រចាំឆ្នាំនៃ :

a) កម្រិតចំនួនប្រើប្រាស់សរុបប្រចាំឆ្នាំក្នុងឆ្នាំ១៩៨៩ នៃសារធាតុត្រូវពិនិត្យស្ថិតក្នុងក្រុម I នៃឧបសម្ព័ន្ធ C និងក្នុងកម្រិតប៉ាន់ស្មាន 2.8% នៃកម្រិតប្រើប្រាស់ក្នុងឆ្នាំ ១៩៨៩ នៃសារធាតុត្រូវពិនិត្យស្ថិតក្នុងក្រុម I នៃឧបសម្ព័ន្ធ A និង

b) កម្រិតចំនួនផលិតសរុបប្រចាំឆ្នាំក្នុងឆ្នាំ ១៩៨៩ នៃសារធាតុត្រូវពិនិត្យស្ថិតក្នុងក្រុម I នៃឧបសម្ព័ន្ធ C និងក្នុងកម្រិតប៉ាន់ស្មាន 2.8% នៃកម្រិតប្រើប្រាស់ក្នុងឆ្នាំ ១៩៨៩ នៃសារធាតុត្រូវពិនិត្យស្ថិតក្នុងក្រុម I នៃឧបសម្ព័ន្ធ A ។

ម្យ៉ាងវិញទៀត ដើម្បីបំពេញតម្រូវការក្នុងស្រុកនៃប្រតិបត្តិការរបស់ភាគីក្រោមកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមាត្រា 5 ។ការប៉ាន់ស្មានកម្រិតផលិតកម្មមិនឱ្យលើសពីចំនួនកំនត់ 15% នៃកម្រិតផលិតនៃសារធាតុត្រូវពិនិត្យស្ថិតក្នុងក្រុម I នៃឧបសម្ព័ន្ធ A ដូចបានបង្ហាញខាងលើ។

មាត្រា 2G : Hydrobromofluorocarbons

ក្នុងរយៈពេល 12 ខែដំបូង ចាប់ពីថ្ងៃទី1 ខែមករា ឆ្នាំ1996 និង រយៈពេល 12ខែ បន្តបន្ទាប់ ភាគីនីមួយៗ ត្រូវធានាឱ្យបាននូវកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការប្រើប្រាស់សារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យ ស្ថិតក្នុងក្រុម II នៃឧបសម្ព័ន្ធ C មិនត្រូវលើសពីកម្រិតសូន្យ ។ ក្នុងរយៈពេលដដែលនេះដែរ ការផលិតសារធាតុរបស់ភាគីនីមួយៗ ត្រូវធានាចំពោះកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការផលិតសារធាតុ មិនត្រូវលើសកម្រិតសូន្យ ។ កថាខ័ណ្ឌនេះ ត្រូវអនុវត្តអោយបានត្រឹមត្រូវចំពោះទំហំសម្រាប់ធ្វើជាគោលដែលភាគីសំរេចអនុញ្ញាតអោយកើតនៃការផលិតឬការប្រើប្រាស់មានលក្ខណៈសមស្របទៅនឹងការប្រើប្រាស់ដែលបានព្រមព្រៀងដោយពួកគេ ។

មាត្រា 2H : មេទីលប្រូម៉ាយ (Methyl Bromide)

1. ក្នុងរយៈពេល 12 ខែដំបូង ចាប់ពីថ្ងៃទី1 ខែមករា ឆ្នាំ1995 និង រយៈពេល 12 ខែ បន្តបន្ទាប់ ភាគីនីមួយៗ ត្រូវធានាឱ្យបាននូវកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការប្រើប្រាស់សារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យ ស្ថិតក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ E មិនត្រូវលើសពីកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការប្រើប្រាស់នាឆ្នាំ 1991 ។ ក្នុងរយៈពេលដដែលនេះដែរការផលិតសារធាតុប្រចាំឆ្នាំរបស់ភាគី នី មួយៗ ត្រូវធានាចំពោះកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការផលិតសារធាតុ មិនត្រូវលើសកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការផលិតសារធាតុក្នុងឆ្នាំ 1991 ។ ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយ ដើម្បីបំពេញនូវតម្រូវការជាមូលដ្ឋាននៃការអនុវត្តន៍របស់ភាគីជាសមាជិកតាមកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមាត្រា 5 កម្រិតប៉ាន់ស្មានការផលិតអាចលើសការកំណត់ នៃកម្រិតប៉ាន់ស្មានការផលិតនាឆ្នាំ 1991 រហូតដល់ 10% ។

2. ក្នុងរយៈពេល 12 ខែដំបូង ចាប់ពីថ្ងៃទី1 ខែមករា ឆ្នាំ1999 និង រយៈពេល 12 ខែ បន្តបន្ទាប់ ភាគីនីមួយៗ ត្រូវធានាឱ្យបាននូវកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការប្រើប្រាស់សារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យ ស្ថិតក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ E មិនត្រូវលើស 75% ពីកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការប្រើប្រាស់នាឆ្នាំ 1991 ។ ក្នុងរយៈពេលដដែលនេះដែរ ការផលិតសារធាតុប្រចាំឆ្នាំរបស់ភាគីនីមួយៗ ត្រូវធានាចំពោះកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការផលិតសារធាតុមិនត្រូវលើស 75% កម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការផលិតសារធាតុក្នុងឆ្នាំ 1991 ។ ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយដើម្បីបំពេញនូវតម្រូវការជាមូលដ្ឋាន នៃការអនុវត្តន៍របស់ភាគីជាសមាជិកតាមកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមាត្រា 5 កម្រិតប៉ាន់ស្មានការផលិតអាចលើសការកំណត់ នៃកម្រិតប៉ាន់ស្មានការផលិតនាឆ្នាំ 1991 រហូតដល់ 10% ។

3. ក្នុងរយៈពេល 12 ខែដំបូង ចាប់ពីថ្ងៃទី1 ខែមករា ឆ្នាំ2001 និង រយៈពេល 12 ខែ បន្តបន្ទាប់ ភាគីនីមួយៗ ត្រូវធានាឱ្យបាននូវកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការប្រើប្រាស់សារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យ ស្ថិតក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ E មិនត្រូវលើស

50% ពីកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការប្រើប្រាស់នាឆ្នាំ 1991 ។ ក្នុងរយៈពេលដដែលនេះដែរ ការផលិតសារធាតុប្រចាំឆ្នាំរបស់ភាគីនីមួយៗ ត្រូវធានាចំពោះកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការផលិតសារធាតុមិនត្រូវលើស 50% កំរិតប៉ាន់ស្មានលើការផលិតសារធាតុក្នុងឆ្នាំ 1991 ។ ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយ ដើម្បីបំពេញនូវតំរូវការជាមូលដ្ឋាននៃការអនុវត្តន៍របស់ភាគីជាសមាជិកតាមកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមាត្រា 5 កម្រិតប៉ាន់ស្មានការផលិតអាចលើសការកំណត់ នៃកម្រិតប៉ាន់ស្មានការផលិតនាឆ្នាំ 1991 រហូតដល់ 10% ។

4. ក្នុងរយៈពេល 12 ខែដំបូង ចាប់ពីថ្ងៃទី1 ខែមករា ឆ្នាំ2003 និង រយៈពេល 12 ខែ បន្តបន្ទាប់ ភាគីនីមួយៗ ត្រូវធានាឱ្យបាននូវកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការប្រើប្រាស់សារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យ ស្ថិតក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ **E** មិនត្រូវលើស 30% ពីកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការប្រើប្រាស់នាឆ្នាំ 1991 ។ ក្នុងរយៈពេលដដែលនេះដែរ ការផលិតសារធាតុប្រចាំឆ្នាំរបស់ភាគីនីមួយៗ ត្រូវធានាចំពោះកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការផលិតសារធាតុមិនត្រូវលើស 30% កម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការផលិតសារធាតុក្នុងឆ្នាំ 1991 ។ ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយ ដើម្បីបំពេញនូវតំរូវការជាមូលដ្ឋាននៃការអនុវត្តន៍របស់ភាគីជាសមាជិកតាមកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមាត្រា 5 កម្រិតប៉ាន់ស្មានការផលិតអាចលើសការកំណត់ នៃកម្រិតប៉ាន់ស្មានការផលិតនាឆ្នាំ 1991 រហូតដល់ 10% ។

5. ក្នុងរយៈពេល 12 ខែដំបូង ចាប់ពីថ្ងៃទី1 ខែមករា ឆ្នាំ2005 និងរយៈពេល 12 ខែ បន្តបន្ទាប់ ភាគីនីមួយៗ ត្រូវធានាឱ្យបាននូវកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការប្រើប្រាស់សារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យ ស្ថិតក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ **E** មិនត្រូវលើសសូន្យ ។ ក្នុងរយៈពេលដដែលនេះដែរ ការផលិតសារធាតុប្រចាំឆ្នាំរបស់ភាគីនីមួយៗ ត្រូវធានាចំពោះកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការផលិតសារធាតុមិនត្រូវលើសសូន្យ ។ ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយ ដើម្បីបំពេញនូវតម្រូវការជាមូលដ្ឋាន នៃការអនុវត្តន៍របស់ភាគីជាសមាជិកតាមកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមាត្រា 5 កម្រិតប៉ាន់ស្មានការផលិតរហូតដល់ថ្ងៃទី1 ខែមករា ឆ្នាំ2002 អាចលើសការកំណត់នៃកម្រិតប៉ាន់ស្មានការផលិតនាឆ្នាំ 1991 រហូតដល់ 15% ។ បន្ទាប់មកទៀតវាអាចលើសបរិមាណមធ្យមភាគប្រចាំឆ្នាំនៃការផលិតសារធាតុត្រូវពិនិត្យក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ **E** សម្រាប់តម្រូវការក្នុង ស្រុកក្នុងកំឡុងឆ្នាំ ១៩៩៥ ដល់ ១៩៩៨ ទាំងស្រុង ។ ក្នុងកថាខ័ណ្ឌនេះ និងជួយការបន្ថយដល់ភាគីក្នុងការអនុញ្ញាតផលិត ឬប្រើប្រាស់ដែលជាការចាំបាច់ដែលបានព្រមព្រៀងដោយពួកគេ។

5 *bis.* ក្នុងរយៈពេល ១២ ខែដំបូង ចាប់ពីថ្ងៃទី១ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៥ និងរយៈពេល១២ ខែបន្តបន្ទាប់ភាគីនីមួយៗ ត្រូវធានាឱ្យបាននូវកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើផលិតផលនៃសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ **E** ដោយផ្អែកលើតម្រូវការក្នុងស្រុកនៃការប្រតិបត្តិរបស់ភាគីនីមួយៗនៅក្នុងកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមាត្រា 5 មិនឱ្យលើសពី 80% ធៀបទៅកម្រិតមធ្យមប្រចាំឆ្នាំនៃផលិតកម្មសារធាតុទាំងនេះដោយផ្អែកលើតម្រូវការក្នុងស្រុកសម្រាប់ឆ្នាំ 1995 រហូតដល់ឆ្នាំ 1998 ទាំងស្រុង ។

5 *ter.* ក្នុងរយៈពេល ១២ ខែដំបូង ចាប់ពីថ្ងៃទី១ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៥ និងរយៈពេល១២ ខែបន្តបន្ទាប់ភាគីនីមួយៗ ត្រូវធានាឱ្យបាននូវកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើផលិតកម្ម នៃសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ **E** ដោយផ្អែកលើតម្រូវការក្នុងស្រុកនៃការប្រតិបត្តិរបស់ភាគីនីមួយៗនៅក្នុងកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃ មាត្រា 5 មិនឱ្យលើសពីសូន្យ ។

6. ការប៉ាន់ស្មានកម្រិតប្រើប្រាស់ និងផលិតកម្មក្រោមមាត្រានេះមិនរួមបញ្ចូលបរិមាណប្រើប្រាស់ដោយភាគី សម្រាប់បំបាត់កត្តាចង្រៃ និងក្នុងទម្រង់ការរៀបចំដឹកចេញ។

មាត្រា 2I : ប្រូម៉ូក្លរ៉ូមេតាន (Bromochloromethane)

ក្នុងរយៈពេល ១២ ខែដំបូង ចាប់ពីថ្ងៃទី១ ខែមករា ឆ្នាំ២០០២ និងរយៈពេល១២ ខែបន្តបន្ទាប់ភាគីនីមួយៗ ត្រូវធានាឱ្យបាននូវកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើផលិតកម្ម និងការប្រើប្រាស់នៃសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងក្រុម 3 នៃឧបសម្ព័ន្ធ C មិនឱ្យលើសពីសូន្យ ។ ក្នុងកថាខ័ណ្ឌនេះនឹងជួយដល់ភាគីក្នុងការអនុញ្ញាតផលិត ឬប្រើប្រាស់ដែលជាការចាំបាច់ ដែលបានព្រមព្រៀងដោយពួកគេ។

មាត្រា 3 : ការគណនាកម្រិតត្រួតពិនិត្យ

ដើម្បីអនុវត្តគោលបំណងមាត្រា 2 មាត្រា 2A ទៅ 2I និងមាត្រា 5 ភាគីនីមួយៗ ត្រូវកំណត់កម្រិតប៉ាន់ស្មានចំពោះសារធាតុនៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ A ឧបសម្ព័ន្ធ B ឧបសម្ព័ន្ធ C ឬ ឧបសម្ព័ន្ធ E :

a) ការផលិតអាស្រ័យដោយ:

(i) គុណបរិមាណផលិតផលសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យប្រចាំឆ្នាំ និងឥទ្ធិពលនៃការបំផ្លាញស្រទាប់ អូហ្សូន ដែលបង្កឡើងដោយសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យដូចមានចែងក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ A, ឧបសម្ព័ន្ធ B, ឧបសម្ព័ន្ធ C, ឬឧបសម្ព័ន្ធ E ។

(ii) បូកចូលគ្នានូវបរិមាណសារធាតុតាមតួលេខ នៅក្នុងក្រុមសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យនីមួយៗ

b) ការនាំចូលនិងនាំចេញ ដោយអនុវត្តទៅតាមនីតិវិធីដែលបានកំណត់ក្នុងអនុកថាខ័ណ្ឌ (a) និង។

c) បរិមាណប្រើប្រាស់ដោយបូកបន្ថែមនូវកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការផលិតសារធាតុនិងការនាំចូល ប៉ុន្តែត្រូវដកចេញនូវកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើសារធាតុនាំចេញដូចបានចែង ដោយផ្អែកទៅតាមអនុកថាខ័ណ្ឌ (a) និង (b)។ ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយ ចាប់ពីថ្ងៃទី1 ខែមករា ឆ្នាំ1993 ការនាំសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យទៅកាន់ភាគីមិនមែនជាសមាជិកមិនត្រូវបានដកចេញទេដោយគិតលើកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការប្រើប្រាស់របស់ភាគីនាំចេញ ។

មាត្រា 4 : ការត្រួតពិនិត្យលើពាណិជ្ជកម្មជាមួយប្រទេសដែលពុំមែនជាភាគីនៃអនុសញ្ញា

1. ចាប់ពីថ្ងៃទី1 ខែមករា ឆ្នាំ1990 ភាគីនីមួយៗនឹងត្រូវហាមឃាត់លើការនាំចូលសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ A ពីប្រទេសដែលពុំមែនជាសមាជិកនៃពិធីសារនេះ ។

1 bis. ក្នុងរយៈពេលមួយឆ្នាំ គិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការចូលជាធរមានរបស់កថាខ័ណ្ឌនេះ ភាគីនីមួយៗនឹងត្រូវហាមឃាត់ចំពោះការនាំចូលសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ B ពីប្រទេសដែលពុំមែនជាសមាជិកនៃពិធីសារនេះ ។

1 ter. ក្នុងរយៈពេលមួយឆ្នាំ គិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការចូលជាធរមានរបស់កថាខ័ណ្ឌនេះ ភាគីនីមួយៗនឹងត្រូវហាមឃាត់ចំពោះការនាំចូលសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងក្រុម II នៃឧបសម្ព័ន្ធ C ពីប្រទេសដែលពុំមែនជាសមាជិកនៃ

ពិធីសារនេះ ។

1 qua. ក្នុងរយៈពេលមួយឆ្នាំ គិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការចូលជាធរមានរបស់កថាខ័ណ្ឌនេះ ភាគីនីមួយៗនឹងត្រូវហាមឃាត់ចំពោះការនាំចូលសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ E ពីប្រទេសដែលពុំមែនជាសមាជិកនៃពិធីសារនេះ ។

1 quin. ចាប់ពីថ្ងៃទី១ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៤ ភាគីនីមួយៗ នឹងត្រូវហាមឃាត់ចំពោះការនាំចូលសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងក្រុម I នៃឧបសម្ព័ន្ធ C ពីប្រទេសដែលពុំមែនជាសមាជិកនៃពិធីសារនេះ ។

1 sex. ក្នុងរយៈពេលមួយឆ្នាំ គិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការចូលជាធរមានរបស់កថាខ័ណ្ឌនេះ ភាគីនីមួយៗនឹងត្រូវហាមឃាត់ចំពោះការនាំចូលសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងក្រុម III នៃឧបសម្ព័ន្ធ C ពីប្រទេសដែលពុំមែនជាសមាជិកនៃពិធីសារនេះ ។

2. ចាប់ពីថ្ងៃទី1 ខែមករា ឆ្នាំ1993 ភាគីនីមួយៗ នឹងត្រូវហាមឃាត់លើការនាំចេញសារធាតុ ដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ A ទៅកាន់ប្រទេសដែលពុំមែនជាសមាជិកនៃពិធីសារនេះ ។

2 bis. ក្នុងរយៈពេលមួយឆ្នាំ គិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការចូលជាធរមានរបស់កថាខ័ណ្ឌនេះ ភាគីនីមួយៗនឹងត្រូវហាមឃាត់ចំពោះការនាំចេញសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ **B** ទៅកាន់ប្រទេសដែលពុំមែនជាសមាជិកនៃពិធីសារនេះ ។

2 ter. ក្នុងរយៈពេលមួយឆ្នាំ គិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការចូលជាធរមានរបស់កថាខ័ណ្ឌនេះ ភាគីនីមួយៗនឹងត្រូវហាមឃាត់ចំពោះការនាំចេញសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងក្រុម II នៃឧបសម្ព័ន្ធ C ទៅកាន់ប្រទេសដែលពុំមែនជាសមាជិកនៃពិធីសារនេះ ។

2 qua. ក្នុងរយៈពេលមួយឆ្នាំ គិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការចូលជាធរមានរបស់កថាខ័ណ្ឌនេះ ភាគីនីមួយៗនឹងត្រូវហាមឃាត់ចំពោះការនាំចេញសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ **E** ទៅកាន់ប្រទេសដែលពុំមែនជាសមាជិកនៃពិធីសារនេះ។

2 quin. ចាប់ពីថ្ងៃទី១ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៤ ភាគីនីមួយៗនឹង ត្រូវហាមឃាត់ចំពោះការនាំចេញសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងក្រុម I នៃឧបសម្ព័ន្ធ C ទៅកាន់ប្រទេសដែលពុំមែនជា សមាជិកនៃពិធីសារនេះ ។

2 sex. ក្នុងរយៈពេលមួយឆ្នាំ គិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការចូលជាធរមានរបស់កថាខ័ណ្ឌនេះ ភាគីនីមួយៗនឹងត្រូវហាមឃាត់ចំពោះការនាំចេញសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងក្រុម III នៃឧបសម្ព័ន្ធ C ទៅកាន់ប្រទេសដែលពុំមែនជាសមាជិកនៃពិធីសារនេះ ។

3. មុនថ្ងៃទី1 ខែមករា ឆ្នាំ1992 ដោយអនុវត្តទៅតាមនិតិវិធីក្នុងមាត្រា 10 នៃអនុសញ្ញា ភាគីជាសមាជិកត្រូវរៀបរាប់ឱ្យល្អិតល្អន់នូវបញ្ជីស្តីពីការផលិតសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ A ។ អនុលោមទៅតាមនីតិវិធីនេះ ក្នុងអំឡុងពេលមួយឆ្នាំដែលឧបសម្ព័ន្ធមានប្រសិទ្ធិភាព ភាគីដែលពុំជំទាស់ទៅនឹងឧបសម្ព័ន្ធ នឹងត្រូវហាមឃាត់ចំពោះការនាំចូលនូវផលិតផលពីប្រទេសដែលពុំមែនភាគីនៃពិធីសារនេះ។

3 bis. អនុលោមទៅតាមនីតិវិធីក្នុងមាត្រាទី 10 នៃអនុសញ្ញា ក្នុងរយៈពេលបីឆ្នាំ គិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការចូលជាធរមានរបស់កថាខ័ណ្ឌនេះ ភាគីនិមួយៗត្រូវរៀបរាប់លំអិតក្នុងតារាងឧបសម្ព័ន្ធនូវផលិតផលសារធាតុដែលត្រូវ

ពិនិត្យក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ **B** ។ អនុលោមទៅតាមនីតិវិធីនេះក្នុងអំឡុងពេលមួយឆ្នាំដែលឧបសម្ព័ន្ធមានប្រសិទ្ធិភាព ភាគី ដែលពុំជំទាស់ទៅនឹងឧបសម្ព័ន្ធ នឹងត្រូវហាមឃាត់ចំពោះការនាំចូលនូវផលិតផលពីប្រទេសដែលពុំមែនភាគីនៃពិធីសារនេះ ។

3 ter. អនុលោមទៅតាមនីតិវិធីក្នុងមាត្រា 10 នៃអនុសញ្ញា ក្នុងរយៈពេលបីឆ្នាំគិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការចូលជាធរមានរបស់កថាខ័ណ្ឌនេះ ភាគីនីមួយៗនឹងត្រូវរៀបរាប់លម្អិតក្នុងតារាងឧបសម្ព័ន្ធនូវផលិតផលសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងក្រុម **II** ឧបសម្ព័ន្ធ **C** ។ អនុលោមទៅតាមនីតិវិធីនេះ ក្នុងអំឡុងពេលមួយឆ្នាំដែលឧបសម្ព័ន្ធមានប្រសិទ្ធិភាព ភាគីដែលពុំជំទាស់ទៅនឹងឧបសម្ព័ន្ធ នឹងត្រូវហាមឃាត់ចំពោះការនាំចូលនូវផលិតផលពីប្រទេសដែលពុំមែនភាគីនៃពិធីសារនេះ ។

4. មុនថ្ងៃទី1 ខែមករា ឆ្នាំ1994 ភាគីនឹងត្រូវហាមឃាត់តាមករណីដែលអាចធ្វើបាន ចំពោះការនាំចូលផលិតផលពីប្រទេសដែលពុំមែនជាសមាជិកនៃអនុសញ្ញា ប៉ុន្តែលើកលែងសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ **A** ។ អនុលោមទៅតាមនិតិវិធីក្នុងមាត្រា 10 នៃអនុសញ្ញា បើសិនការកំណត់អាចធ្វើទៅបានភាគីនឹងត្រូវរៀបរាប់លម្អិតក្នុងតារាងឧបសម្ព័ន្ធនូវផលិតផលសារធាតុទាំងនេះ ។ អនុលោមទៅតាមនីតិវិធីនេះ ក្នុងអំឡុងពេលមួយឆ្នាំដែលឧបសម្ព័ន្ធមានប្រសិទ្ធិភាព ភាគីដែលពុំជំទាស់ទៅនឹងឧបសម្ព័ន្ធ នឹងត្រូវហាមឃាត់ចំពោះការនាំចូលនូវផលិតផលពីប្រទេសដែលពុំមែនភាគីនៃពិធីសារនេះ។

4 bis. ក្នុងអំឡុងពេលប្រាំឆ្នាំ គិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការចូលជាធរមានរបស់កថាខ័ណ្ឌនេះ ភាគីនឹងត្រូវមានការហាមឃាត់តាមករណីដែលអាចធ្វើបាន ចំពោះការនាំចូលផលិតផលពីប្រទេសដែលពុំមែនជាសមាជិកនៃអនុសញ្ញា ប៉ុន្តែលើកលែងសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ **B** ។ អនុលោមទៅតាមនីតិវិធីក្នុងមាត្រា **10** នៃអនុសញ្ញា បើសិនការកំណត់អាចធ្វើទៅបានភាគីនឹងត្រូវរៀបរាប់លម្អិតក្នុងតារាងឧបសម្ព័ន្ធនូវផលិតផលសារធាតុទាំងនេះ ។ អនុលោមទៅតាមនីតិវិធីនេះ ក្នុងអំឡុងពេលមួយឆ្នាំដែលឧបសម្ព័ន្ធមានប្រសិទ្ធិភាព ភាគីដែលពុំជំទាស់ទៅនឹងឧបសម្ព័ន្ធនឹងត្រូវហាមឃាត់ចំពោះការនាំចូលនូវផលិតផលពីប្រទេសដែលពុំមែនភាគីនៃពិធីសារនេះ ។

4 ter. ក្នុងអំឡុងពេលប្រាំឆ្នាំ គិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការចូលជាធរមានរបស់កថាខ័ណ្ឌនេះ ភាគីនឹងត្រូវហាមឃាត់តាមករណីដែលអាចធ្វើបានចំពោះការនាំចូលផលិតផលពីប្រទេសដែលពុំមែនជាសមាជិកនៃអនុសញ្ញា ប៉ុន្តែលើកលែងសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងក្រុម **II** នៃឧបសម្ព័ន្ធ **C** ។ អនុលោមទៅតាមនីតិវិធីក្នុងមាត្រា **10** នៃអនុសញ្ញា បើសិនការកំណត់អាចធ្វើទៅបាន ភាគីនឹងត្រូវរៀបរាប់លម្អិតក្នុងតារាងឧបសម្ព័ន្ធនូវផលិតផលសារធាតុទាំងនេះ ។ អនុលោមទៅតាមនីតិវិធីនេះ ក្នុងអំឡុងពេលមួយឆ្នាំដែលឧបសម្ព័ន្ធមានប្រសិទ្ធិភាព ភាគីដែលពុំជំទាស់ទៅនឹងឧបសម្ព័ន្ធ នឹងត្រូវហាមឃាត់ចំពោះការនាំចូលនូវផលិតផលពីប្រទេសដែលពុំមែនភាគី នៃពិធីសារនេះ ។

5. ភាគីនីមួយៗ ត្រូវទទួលខុសត្រូវទាំងស្រុងក្នុងការបញ្ឈប់ការផ្តល់បច្ចេកវិទ្យាសម្រាប់ការផលិត និង ការប្រើប្រាស់សារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ **A, B, C** និង **C** ទៅឱ្យប្រទេសដែលពុំមែនជាសមាជិក នៃពិធីសារនេះ ។

6. ភាគីនីមួយៗ ត្រូវមានការអត់ធ្មត់ចំពោះការផ្តល់ទៅឱ្យប្រទេសដែលពុំមែនជាសមាជិកនៃពិធីសារនេះជាថវិកាជាជំនួយឬជាកម្មវិធីធានារ៉ាប់រងលើការនាំចេញទៅប្រទេសដែលពុំមែនជាភាគី នៃពិធីសារនេះនូវផលិតផលសម្ភារៈរោងចក្រ និងបច្ចេកវិទ្យា ដែលសម្រួលដល់ការផលិតសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ **A, B** និង **C** ។

7. កថាខ័ណ្ឌ 5 និង 6 មិនត្រូវបានអនុវត្តចំពោះផលិតផល សម្ភារៈ រោងចក្រ ឬបច្ចេកវិទ្យាដែលកែលម្អរទៅលើអ្វីដែលមានស្រាប់ ទៅលើការរកឃើញជាថ្មី ការកែច្នៃឡើងវិញ ឬការកាត់បន្ថយសារធាតុដែលត្រូវត្រួតពិនិត្យ ប៉ុន្តែមានទិសដៅបង្កើនការអភិវឌ្ឍន៍ទៅលើសារធាតុដែលត្រូវបានប្រើប្រាស់ដើម្បីជំនួស ឬរួមចំណែកក្នុងការកាត់បន្ថយការបញ្ចេញសារធាតុដែលត្រូវត្រួតពិនិត្យក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ A, B និង C ។

8. ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយ យោងទៅតាមការចែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌទី 1 រហូតដល់ 4ter. នៃមាត្រានេះ ការនាំចូល ឬ នាំចេញនូវសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យទៅកាន់ប្រទេសដែលពុំមែនជាសមាជិកនៃពិធីសារនេះ នឹងអាចត្រូវបានអនុញ្ញាត ប្រសិនបើប្រទេសនេះត្រូវកំណត់ដោយកិច្ចប្រជុំរវាងភាគីជាសមាជិកនៃពិធីសារនេះ ថាបានធ្វើទៅតាមមាត្រា 2 មាត្រា 2A រហូតដល់មាត្រា 2I និងមាត្រានេះ ហើយបានធ្វើទិន្នន័យដែលមានសុពលភាព ដូចបានបញ្ជាក់ក្នុងមាត្រា 7 ។

9. យោងទៅលើសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យផ្ទាល់ក្នុងមាត្រានេះ ចំពោះពាក្យថា "ប្រទេសដែលពុំមែនជាសមាជិកនៃពិធីសារនេះ" គឺសំដៅទៅលើប្រទេសឬអង្គការសមូហរណកម្មសេដ្ឋកិច្ចតំបន់ ដែលពុំយល់ព្រមទៅនឹងការកំណត់ នៃវិធានការត្រួតពិនិត្យប្រកបដោយប្រសិទ្ធិភាពទៅលើសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យនោះ ។

10. មុនថ្ងៃទី1 ខែមករា ឆ្នាំ1996 ភាគីជាសមាជិកនឹងត្រូវគិតពិចារណាធ្វើវិសោធនកម្មទៅលើពិធីសារនេះ ដើម្បីពង្រីកវិធានការក្នុងមាត្រានេះឱ្យមានលក្ខណៈទូលំទូលាយទាក់ទងនឹងការធ្វើពាណិជ្ជកម្មលើសារធាតុ ដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងក្រុម I នៃឧបសម្ព័ន្ធ C និងក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ E ចំពោះប្រទេសដែលពុំមែនជាសមាជិកនៃពិធីសារនេះ ។

<u>មាត្រា 4A :</u> ការពិនិត្យពាណិជ្ជកម្មជាមួយភាគី

1. កន្លែងណា បន្ទាប់ពីថ្ងៃដែលត្រូវអនុវត្តការលុបបំបាត់សារធាតុត្រួតពិនិត្យ ភាគីមួយមិនមានសមត្ថភាពក៏ដោយ ក៏ត្រូវតែទទួលយកការអនុវត្តតាមគ្រប់ជំហានតាមតម្រូវការរបស់ពិធីសារម៉ុងរ៉េអាល់ ដើម្បីបញ្ឈប់ការផលិតនៃសារធាតុសម្រាប់ប្រើប្រាស់ក្នុងស្រុកជាជាងការយល់ព្រមរបស់ភាគីក្នុងការប្រើប្រាស់ជាចាំបាច់ ។ វាត្រូវបានហាមឃាត់ក្នុងការនាំចេញសម្រាប់ប្រើប្រាស់ កែច្នៃឡើងវិញ និងកែប្រែបរិមាណសារធាតុក្រៅពីគោលបំណងសម្រាប់បំផ្លាញចោល ។

2. ក្នុងកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមាត្រានេះបញ្ចូលដោយគ្មានលំអៀងដើម្បីប្រតិបត្តិក្នុងមាត្រា 11 នៃអនុសញ្ញា និងជានីតិវិធីនៃការមិនអនុវត្តតាមដែលបានបង្កើតឡើងក្រោមមាត្រា 8 នៃពិធីសារ។

<u>មាត្រា 4B :</u> អាជ្ញាប័ណ្ណ

1. ភាគីនីមួយៗចាប់ពីថ្ងៃទី១ ខែមករា ឆ្នាំ២០០០ ឬបីខែបន្ទាប់ពីថ្ងៃចូលជាធរមាននៃមាត្រានេះ ត្រូវបង្កើត និងអនុវត្តប្រព័ន្ធអាជ្ញាប័ណ្ណក្នុងការនាំចេញ និងនាំចូលនូវសារធាតុថ្មី ប្រើប្រាស់ កែច្នៃឡើងវិញ និងធ្វើឡើងវិញសារធាតុនៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ A, B, C និង E នៅពេលថ្មីៗនេះ ។

2. ថ្វីបើកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមាត្រានេះ រាល់ភាគីត្រូវប្រតិបត្តិតាមកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមាត្រា 5 ដែលសម្រេចមិនសមស្របទៅនឹងការបង្កើត និងអនុវត្តប្រព័ន្ធអាជ្ញាប័ណ្ណសម្រាប់នាំចេញ នាំចូលសារធាតុត្រូវពិនិត្យក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ C និង E ត្រូវបានពន្យាពេលក្នុងសកម្មភាពនេះរហូតដល់ថ្ងៃទី១ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៥ និងថ្ងៃទី១ ខែមករា ឆ្នាំ២០០២ ដោយឡែកៗពីគ្នា។

3. គ្រប់ភាគីទាំងអស់ត្រូវតែបង្ហាញ និងធ្វើរបាយការណ៍ទៅលេខាធិការដ្ឋានអំពីការបង្កើត និងដំណើរការប្រព័ន្ធអាជ្ញាប័ណ្ណក្រោយពេលនៃការបង្កើតបានបីខែ ។

4. លេខាធិការដ្ឋានត្រូវតែរៀបចំពេលវេលា និងបញ្ចូលទៅក្នុងតារាងភាគីទាំងអស់ដែលបានធ្វើរបាយការណ៍អំពីប្រព័ន្ធអជ្ញាប័ណ្ណរបស់ពួកគេ និងបញ្ជូនព័ត៌មានទាំងនេះទៅក្រុមប្រឹក្សាអនុវត្តសម្រាប់ពិនិត្យ និងផ្ដល់យោបល់សមស្របសម្រាប់ភាគីទាំងនោះ ។

<u>មាត្រា 5 :</u> **ស្ថានភាពពិសេសនៃប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍន៍**

1. ចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការចូលជាធរមានរបស់អនុសញ្ញា ឬគិតរហូតមកទល់ថ្ងៃទី1 ខែមករា ឆ្នាំ1999 ដើម្បីបំពេញនូវតម្រូវការជាមូលដ្ឋាន ភាគីជាសមាជិកដែលជាប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍន៍ ដែលមានកំរិតគណនាលើការប្រើប្រាស់សារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ **A** តិចជាង 0.3 គីឡូក្រាម សម្រាប់មនុស្សម្នាក់ៗ នឹងមានសិទ្ធិពន្យាពេលរហូតដល់រយៈពេលដប់ឆ្នាំទៅលើការអនុវត្តន៍តាមវិធានការត្រួតពិនិត្យ ដែលបានកំណត់នៅក្នុងមាត្រា **2A** រហូតដល់ **2E** ថាការធ្វើវិសោធនកម្មសំដៅកែតម្រូវ ឬការធ្វើវិសោធនកម្មដើម្បីអនុម័តនៅឯកិច្ចប្រជុំលើកទីពីរក្នុងទីក្រុងឡុង ថ្ងៃទី29 ខែមិថុនា ឆ្នាំ1990 នឹងត្រូវដាក់ស្នើទៅភាគីដែលអនុវត្តតាមកថាខ័ណ្ឌនេះ ក្រោយពីបានធ្វើការត្រួតពិនិត្យឡើងវិញដូចមានចែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌ **8** នៃមាត្រានេះ ។

1 bis. យោងទៅតាមកថាខ័ណ្ឌ **8** នៃមាត្រានេះ ភាគីត្រូវទទួលខុសត្រូវពិនិត្យសារឡើងវិញចំពោះការវាយតម្លៃបានធ្វើឡើងដោយផ្អែកទៅតាមមាត្រា **6** និងផ្អែកទៅតាមពត៌មានពាក់ព័ន្ធ ដែលបានសម្រេចឡើងនៅថ្ងៃទី1 ខែមករា ឆ្នាំ 1996 តាមរយៈនីតិវិធីដែលបានកំណត់ក្នុងកថាខ័ណ្ឌ **9** នៃមាត្រា **2** :

a) ចំពោះកថាខ័ណ្ឌ **1** ដល់កថាខ័ណ្ឌ **6** នៃមាត្រា **2F** តើឆ្នាំចាប់ផ្តើមត្រូវកំនត់នៅពេលណា កម្រិតចាប់ផ្តើម គម្រោងពេលត្រួតពិនិត្យ និង កាលបរិច្ឆេទលប់ចោលការប្រើប្រាស់សារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងក្រុម **I** នៃឧបសម្ព័ន្ធ **C** ដែលនឹងអនុវត្តចំពោះភាគីក្រោមកថាខ័ណ្ឌ **1**នៃមាត្រានេះ ។

b) ចំពោះមាត្រា **2G** តើកាលបរិច្ឆេទដែលត្រូវបដិសេធចំពោះផលិតផល និងការប្រើប្រាស់សារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងក្រុម **II** នៃឧបសម្ព័ន្ធ **C** ដែលនឹងត្រូវដាក់ស្នើទៅភាគីដែលអនុវត្តតាមមាត្រានេះ ។

c) ចំពោះមាត្រាទី **2H** តើឆ្នាំចាប់ផ្តើមត្រូវកំណត់នៅពេលណា កម្រិតចាប់ផ្តើមគម្រោងពេលត្រួតពិនិត្យលើការប្រើប្រាស់ និងការផលិតសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ **E** ដែលនឹងអនុវត្តចំពោះភាគីក្រោមកថាខ័ណ្ឌ **1** នៃមាត្រានេះ ។

2. ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយ ការអនុវត្តន៍របស់ភាគីតាមកថាខ័ណ្ឌ **1** នៃមាត្រានេះ មិនត្រូវលើសពីកម្រិតប៉ាន់ស្មានប្រចាំឆ្នាំលើការប្រើប្រាស់សារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ **A** ដែលកំណត់ឱ្យតិចជាង 0.3 គីឡូក្រាម សម្រាប់មនុស្សម្នាក់ៗឬមិនត្រូវលើសកម្រិតប៉ាន់ស្មានប្រចាំឆ្នាំលើការប្រើប្រាស់សារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ **B** ដែលកំណត់ឱ្យត្រឹម 0.2 គីឡូក្រាម សម្រាប់មនុស្សម្នាក់ៗ ។

3. នៅពេលអនុវត្តវិធានការត្រួតពិនិត្យដែលបានកំណត់ក្នុងមាត្រា **2A** រហូតដល់ **2E** ការអនុវត្តន៍របស់ភាគីតាមកថាខ័ណ្ឌ **1** នៃមាត្រានេះ នឹងត្រូវបានផ្តល់សិទ្ធិប្រើប្រាស់:

a) ចំពោះសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ A តម្លៃមធ្យមនៃកម្រិតប៉ាន់ស្មានប្រចាំឆ្នាំលើការប្រើប្រាស់ក្នុងអំឡុងពេលពីឆ្នាំ 1995 ដល់ 1997 ឬកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការប្រើប្រាស់ដែលអនុញ្ញាតអោយត្រឹម 0.3 គីឡូក្រាម សម្រាប់មនុស្សម្នាក់ៗ ដែលចាត់ទុកជាមូលដ្ឋានសម្រាប់កំនត់វិធានការត្រួតពិនិត្យ ។

b) ចំពោះសារធាតុដែលត្រូវត្រួតពិនិត្យក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ B តម្លៃមធ្យមនៃកម្រិតប៉ាន់ស្មានប្រចាំឆ្នាំ លើការប្រើប្រាស់ក្នុងអំឡុងពេលពីឆ្នាំ 1998 ដល់ 2000 ឬកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការប្រើប្រាស់ដែលអនុញ្ញាតឱ្យត្រឹម 0.2 គីឡូក្រាម សម្រាប់មនុស្សម្នាក់ៗ ដែលចាត់ទុកជាមូលដ្ឋានសម្រាប់កំណត់វិធានការត្រួតពិនិត្យ ។

c) ចំពោះសារធាតុដែលត្រូវត្រួតពិនិត្យក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ A តម្លៃមធ្យមនៃកម្រិតប៉ាន់ស្មានប្រចាំឆ្នាំលើការផលិតក្នុងអំឡុងពេលពីឆ្នាំ 1995 ដល់ 1997 ឬកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការផលិតដែលអនុញ្ញាតឱ្យត្រឹម 0.3 គីឡូក្រាម សម្រាប់មនុស្សម្នាក់ៗ ដែលចាត់ទុកជាមូលដ្ឋានសំរាប់កំណត់វិធានការត្រួតពិនិត្យ ។

d) ចំពោះសារធាតុដែលត្រូវត្រួតពិនិត្យក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ B តម្លៃមធ្យមនៃកម្រិតប៉ាន់ស្មានប្រចាំឆ្នាំ លើការផលិតក្នុងអំឡុងពេលពីឆ្នាំ 1998 ដល់ 2000 ឬកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការផលិតដែលអនុញ្ញាតឱ្យត្រឹម 0.2 គីឡូក្រាម សម្រាប់មនុស្សម្នាក់ៗ ដែលចាត់ទុកជាមូលដ្ឋានសម្រាប់កំណត់វិធានការត្រួតពិនិត្យ ។

4. មុនពេលដែលកាតព្វកិច្ចត្រួតពិនិត្យដូចមានចែងក្នុងមាត្រា 2A រហូតដល់ 2I អាចអនុវត្តទៅបាន ប្រសិនបើការអនុវត្តន៍របស់ភាគីតាមកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមាត្រានេះ ឃើញថាពុំមានការផ្គត់ផ្គង់គ្រប់គ្រាន់ចំពោះសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យ គឺភាគីអាចជូនដំណឹងទៅលេខាធិការដ្ឋាន ។ លេខាធិការដ្ឋាន នឹងត្រូវផ្សព្វផ្សាយជាបន្ទាន់ទៅកាន់ភាគីជាសមាជិកនូវឯកសារចម្លងដែលបញ្ជាក់ប្រាប់ជាមុន ពីបញ្ហាដែលនឹងត្រូវលើកយកមកពិចារណានៅក្នុងកិច្ចប្រជុំលើកក្រោយ និងធ្វើសេចក្តីសម្រេចពីសកម្មភាពសមស្របដែលនឹងត្រូវអនុវត្ត ។

5. បង្កើនសមត្ថភាពបំពេញកាតព្វកិច្ចលើការអនុវត្តន៍របស់ភាគីតាមកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមាត្រា 5 ដោយអនុលោមទៅតាមវិធានការត្រួតពិនិត្យដែលបានកំណត់ក្នុងមាត្រា 2A រហូតដល់ 2E និងមាត្រា 2I និងអនុលោមទៅតាមវិធានការត្រួតពិនិត្យផ្សេងទៀតក្នុងមាត្រា 2F រហូតដល់ 2H ដែលបានសម្រេចដោយផ្អែកទៅតាមកថាខ័ណ្ឌ 1.bis នៃ មាត្រានេះ រីឯការអនុវត្តន៍ដោយភាគីដដែល នឹងត្រូវពឹងផ្អែកទៅលើប្រសិទ្ធិភាពនៃការអនុវត្តន៍លើកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ ផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុដូចមានចែងដោយមាត្រា 10 និងមាត្រា 10A ដែលទាក់ទងនឹងបន្លាស់ប្តូរផ្នែកបច្ចេកវិទ្យា ។

6. ការអនុវត្តន៍របស់ភាគីតាមកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមាត្រា 5 ពេលខ្វះត្រូវជូនដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរទៅលេខាធិការដ្ឋាន ចំពោះករណីដែលមានការលំបាកក្នុងការអនុវត្តទោះបីតិចឬច្រើននូវកាតព្វកិច្ចក្នុងមាត្រា 2 A រហូតដល់ 2E និងមាត្រា 2I និងក្នុងមាត្រា 2F រហូតដល់ 2H ដោយអនុលោមទៅតាមកថាខ័ណ្ឌ 1bis. នៃមាត្រានេះ ដោយសារតែការអនុវត្តន៍មាត្រា 10 និង 10A នៅមានការខ្វះខាត ។ លេខាធិការដ្ឋានត្រូវផ្សព្វផ្សាយជាបន្ទាន់ទៅកាន់ភាគីជា

សមាជិកនូវឯកសារចម្លងដែលបញ្ជាក់ប្រាប់ជាមុន ពីបញ្ហាដែលនឹងត្រូវលើកយកមកពិចារណានៅក្នុងកិច្ចប្រជុំលើកក្រោយ លើការទទួលស្គាល់កថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមាត្រានេះ និងត្រូវធ្វើសេចក្តីសម្រេចពីសកម្មភាពសមស្របដែលនឹងត្រូវអនុវត្ត ។

7. ចន្លោះពេលនៃការជូនពត៏មាននិងការប្រជុំរបស់ភាគី សកម្មភាពសមស្របទៅតាមកថាខ័ណ្ឌ 6 នៃមាត្រានេះ នឹងត្រូវបានដោះស្រាយ ឬក្នុងរយៈពេលក្រោយមកទៀត បើកិច្ចប្រជុំរបស់ភាគីត្រូវបានដោះស្រាយ នោះនីតិវិធីដែលមិនអនុវត្តទៅតាមមាត្រា 8 នឹងមិនត្រូវបានយកមកប្រើប្រាស់ទេ ។

8. ស្ថានភាពនៃការអនុវត្តន៏របស់ភាគីទៅតាមកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមាត្រានេះ នឹងត្រូវពិនិត្យឡើងវិញដោយកិច្ចប្រជុំរបស់ភាគី រួមមានទាំងការអនុវត្តន៏ប្រកបដោយប្រសិទ្ធិភាពលើកិច្ចសហការផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ និងការផ្លាស់ប្តូរផ្នែកបច្ចេកវិទ្យា ក៏ដូចជាការអនុម័តទៅលើកំណែប្រែ ដែលមានសារៈសំខាន់ចំពោះគម្រោងពេលដែលអាចអនុវត្តដោយភាគីជាសមាជិកទៅលើវិធានការត្រួតពិនិត្យ ។

8 bis. យោងតាមសេចក្តីបញ្ចប់នៃការពិនិត្យឡើងវិញក្នុងកថាខ័ណ្ឌ ៨ ខាងលើ:

(a) គោរពតាមឧបសម្ព័ន្ធ A នៃសារធាតុត្រូវពិនិត្យ ភាគីមួយប្រតិបត្តិតាមកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមាត្រានេះ ដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងតម្រូវការក្នុងស្រុក និងមានសិទ្ធិពន្យាពេល 10 ឆ្នាំក្នុងប្តេជ្ញាចិត្តជាមួយនិងការយល់ព្រមទទួលវិធានការត្រួតពិនិត្យដោយកិច្ចប្រជុំភាគលើកទី ២ នៅទីក្រុងឡុង ថ្ងៃទី២៩ ខែមិថុនា ឆ្នាំ1990 និងយោងតាមពិធីសារម៉ុងរ៉េអាល់ មាត្រា 2A និង 2B ត្រូវអានដូច្នោះ ។

(b) គោរពតាមឧបសម្ព័ន្ធ B នៃសារធាតុត្រូវពិនិត្យ ភាគីមួយប្រតិបត្តិតាមកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមាត្រានេះ ដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងតម្រូវការក្នុងស្រុក និងមានសិទ្ធិពន្យាពេល 10 ឆ្នាំក្នុងប្តេជ្ញាចិត្តជាមួយនិងការយល់ព្រមទទួលវិធានការត្រួត ពិនិត្យដោយកិច្ចប្រជុំភាគលើកទី ២ នៅទីក្រុងឡុង ថ្ងៃទី២៩ ខែមិថុនា ឆ្នាំ1990 និងយោងតាមពិធីសារម៉ុងរ៉េអាល់ មាត្រា 2C និង 2E ត្រូវអានដូច្នោះ ។

8 ter. អនុលោមតាមកថាខ័ណ្ឌ 1 bis ខាងលើ:

(a) ក្នុងរយៈពេល 12 ខែដំបូង ចាប់ពីថ្ងៃទី1 ខែមករា ឆ្នាំ2016 និងរយៈពេល 12 ខែ បន្តបន្ទាប់ភាគីនីមួយៗក្រោមកថាខ័ណ្ឌ ១ នៃមាត្រានេះត្រូវធានាអោយបាននូវកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការប្រើប្រាស់សារធាតុដែល ត្រូវពិនិត្យស្ថិតក្នុងក្រុម I នៃឧបសម្ព័ន្ធ C មិនត្រូវលើសកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការប្រើប្រាស់នាឆ្នាំ 2015 ។ ចាប់ពីថ្ងៃទី1 ខែមករា ឆ្នាំ2016 ភាគីនីមួយៗ ក្រោមកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមាត្រានេះ ត្រូវប្រតិបត្តិតាមវិធានការត្រួតពិនិត្យដាក់នៅក្នុងកថាខ័ណ្ឌ 8 នៃមាត្រា 2F និងដូចមូលដ្ឋានរបស់គេក្នុងការអនុវត្តតាមវិធានការត្រួតពិនិត្យ ហើយត្រូវតែប្រើកម្រិតប៉ាន់ស្មានជាមធ្យមភាគនៃផលិតកម្ម និងការប្រើប្រាស់ក្នុងឆ្នាំ 2015 ។

(b) ក្នុងរយៈពេល 12 ខែដំបូង ចាប់ពីថ្ងៃទី1 ខែមករា ឆ្នាំ2040 និងរយៈពេល 12 ខែ បន្តបន្ទាប់ភាគីនីមួយៗក្រោមកថាខ័ណ្ឌ ១ នៃមាត្រានេះ ត្រូវធានាឱ្យបាននូវកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការប្រើប្រាស់សារធាតុដែល ត្រូវពិនិត្យស្ថិតក្នុងក្រុម 1 នៃឧបសម្ព័ន្ធ C មិនត្រូវលើសសូន្យ ។

(c) ភាគីនីមួយៗក្រោមកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមាត្រានេះត្រូវប្រតិបត្តិតាមមាត្រា 2G ។

(d) ស្របតាមសារធាតុត្រូវពិនិត្យក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ E :

(i) ចាប់ពីថ្ងៃទី1 ខែមករា ឆ្នាំ2002 ភាគីដែលប្រតិបត្តិតាមកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមាត្រានេះត្រូវតែយល់ព្រមទទួលនូវវិធានការត្រួតពិនិត្យដែលមានចែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមាត្រា 2H និងជាមូលដ្ឋានសម្រាប់អនុវត្តតាមវិធានការត្រួតពិនិត្យ ដោយប្រើកម្រិតប៉ាន់ស្មានជាមធ្យមនៃការប្រើប្រាស់ និងការផលិតប្រចាំឆ្នាំរៀងៗខ្លួន ក្នុងកំឡុងឆ្នាំ 1995 ដល់ 1998 ទាំងស្រុង។

(ii) ក្នុងរយៈពេល 12 ខែដំបូង ចាប់ពីថ្ងៃទី1 ខែមករា ឆ្នាំ2005 និង រយៈពេល 12 ខែបន្តបន្ទាប់ភាគីនីមួយៗក្រោមកថាខ័ណ្ឌ ១ នៃមត្រានេះត្រូវធានាអោយបាននូវកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការប្រើប្រាស់ និងការផលិតសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យស្ថិតក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ E មិនត្រូវលើស 80% កម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការប្រើប្រាស់ និងការផលិតប្រចាំឆ្នាំរៀងៗខ្លួនក្នុងកំឡុងឆ្នាំ 1995 ដល់ 1998 ទាំងស្រុង។

(iii) ក្នុងរយៈពេល 12 ខែដំបូង ចាប់ពីថ្ងៃទី1 ខែមករា ឆ្នាំ2015 និងរយៈពេល 12 ខែបន្តបន្ទាប់ភាគនីមួយៗក្រោមកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមត្រានេះត្រូវធានាឱ្យបាននូវកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការប្រើប្រាស់ និងការផលិតសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យស្ថិតក្នុង ឧបសម្ព័ន្ធ E មិនត្រូវលើសសូន្យ ។ ក្នុងកថាខ័ណ្ឌនេះមានវិសាលភាពចំពោះភាគីក្នុង ការអនុញ្ញាតការផលិត ឬប្រើប្រាស់ដែលជាការចាំបាច់ក្នុងការប្រើកិច្ចព្រមព្រៀងរបស់ពួកគេ ។

(iv) ការប៉ាន់ស្មានកម្រិតប្រើប្រាស់ និងការផលិតក្រោមកថាខ័ណ្ឌខាងលើនេះ មិនត្រូវរួមបញ្ចូលបរិមាណប្រើប្រាស់សម្រាប់បំបាត់កត្តាចង្រៃ និងរៀបចំដឹកជញ្ជូនរបស់ភាគីទេ ។

9. ដំណោះស្រាយរបស់ភាគីជាសមាជិក ដោយយោងទៅតាមកថាខ័ណ្ឌ 4 កថាខ័ណ្ឌ 6 និង កថាខ័ណ្ឌ 7 នៃមាត្រានេះ នឹងត្រូវទទួលយកដោយផ្អែកទៅតាមនីតិវិធីដែលបានអនុវត្តចំពោះការធ្វើសេចក្តីសម្រេចចិត្តក្រោមមាត្រា 10 ដូចគ្នា ។

<u>មាត្រា 6</u> : ការវាយតម្លៃ និងការពិនិត្យឡើងវិញចំពោះវិធានការត្រួតពិនិត្យ

ចាប់ផ្តើមពីឆ្នាំ 1990 និងយ៉ាងហោចណាស់រៀងរាល់បួនឆ្នាំក្រោយមកទៀត ភាគីជាសមាជិកត្រូវវាយតម្លៃលើវិធានការត្រួតពិនិត្យដែលបង្ខំឱ្យអនុវត្តតាមមាត្រា 2 មាត្រា 2A រហូតដល់ 2I ដោយផ្អែកទៅលើមូលដ្ឋាន ពត៌មានវិទ្យាសាស្ត្រ បរិស្ថាន បច្ចេកទេស និង សេដ្ឋកិច្ច ។ យ៉ាងហោចណាស់ រយៈពេលមួយឆ្នាំមុនការវាយតម្លៃនីមួយៗ ភាគីនឹងត្រូវកោះអញ្ជើញក្រុមអ្នកឯកទេសមកប្រជុំ កំណត់នូវការរៀបចំសមាសភាពក្រុម និង លក្ខខ័ណ្ឌយោង (Term of Reference) ។ ក្នុងអំឡុងពេលមួយឆ្នាំដែលត្រូវបានកោះប្រជុំ ក្រុមអ្នកឯកទេសត្រូវរាយការណ៍ពីការសន្និដ្ឋានរបស់ខ្លួនទៅឱ្យភាគីជាសមាជិក តាមរយៈលេខាធិការដ្ឋាន ។

មាត្រា 7 : របាយការណ៍ស្តីពីទិន្នន័យ

1. ក្នុងអំឡុងពេលបីខែបន្ទាប់ពីបានក្លាយទៅជាភាគីនៃពិធីសារនេះ ភាគីនិមួយៗត្រូវផ្តល់ទៅលេខាធិការដ្ឋាន នូវស្ថិតិទិន្នន័យដែលទាក់ទងនឹងការផលិត ការនាំចេញនិងការនាំចូលសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ A សម្រាប់ឆ្នាំ1986ឬ ទិន្នន័យប៉ាន់ស្មានដែលអាចកំណត់បាន (ក្នុងខណៈដែលពុំមានទិន្នន័យពិតប្រាកដ) ។

2. ភាគីនីមួយៗ ត្រូវផ្តល់ទៅលេខាធិការដ្ឋាននូវស្ថិតិទិន្នន័យដែលទាក់ទងនឹងការផលិត ការនាំចេញឬនាំចូលសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យនីមួយៗ :

--ក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ B និង C ក្រុម I , II សម្រាប់ឆ្នាំ 1989

--ក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ E សម្រាប់ឆ្នាំ 1991

ឬទិន្នន័យប៉ាន់ស្មានដែលអាចធ្វើទៅបាន (ក្នុងខណៈដែលពុំមានទិន្នន័យពិតប្រាកដបញ្ជូនទៅលេខាធិការដ្ឋានដោយមិនត្រូវឱ្យយឺតជាងរយៈពេលបីខែ បន្ទាប់ពីកាលបរិច្ឆេទដែលសារធាតុក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ B ឧបសម្ព័ន្ធ C និង E ត្រូវបានចូលជាធរមាន) ។

3. ភាគីនិមួយៗត្រូវផ្តល់នូវស្ថិតិទិន្នន័យដែលទាក់ទងការផលិតប្រចាំឆ្នាំ (ដូចបានកំណត់ក្នុងកថាខ័ណ្ឌ1 នៃមាត្រា 1) លើសារធាតុត្រូវពិនិត្យនីមួយៗ ដែលបានចុះបញ្ជីក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ A ឧបសម្ព័ន្ធ B ឧបសម្ព័ន្ធ C និងឧបសម្ព័ន្ធ E និង ត្រូវកំណត់ដាច់ដោយឡែកពីគ្នា ចំពោះសារធាតុនីមួយៗ :

--បរិមាណប្រើប្រាស់សម្រាប់ទ្រទ្រង់ដល់ការផលិត

--បរិមាណដែលត្រូវបំផ្លាញចោលដោយបច្ចេកវិទ្យា ដែលអនុម័តដោយភាគីជាសមាជិក

--ការនាំចូល ឬ នាំចេញទៅប្រទេសនីមួយៗដែលជាភាគី ឬ ពុំមែនជាភាគីរបស់ពិធីសារនេះ សម្រាប់ឆ្នាំដែលដែលសេចក្តីចែងចំពោះឧបសម្ព័ន្ធ A ឧបសម្ព័ន្ធ B ឧបសម្ព័ន្ធ C និង ឧបសម្ព័ន្ធ E ត្រូវបានចូលជាធរមាននិងសម្រាប់ឆ្នាំក្រោយៗមកទៀត ។ ទិន្នន័យនឹងត្រូវបញ្ជូនទៅលេខាធិការដ្ឋាន ឱ្យបានរយៈពេលប្រាំបួនខែ នៃឆ្នាំបញ្ចប់ការផ្តល់ព័តមានពាក់ព័ន្ធ ។ ភាគីនីមួយៗត្រូវផ្តល់ព័ត៌មានទៅលេខាធិការដ្ឋានស្ថិតិ នៃសារធាតុត្រូវពិនិត្យដែលមានចែងក្នុង ឧបសម្ព័ន្ធ E និងបានប្រើប្រាស់សម្រាប់បំបាត់កត្តាចង្រៃ និងរៀបចំដឹកជញ្ជូនរបស់ភាគី ។

3 bis. ភាគីនីមួយៗត្រូវផ្តល់ឱ្យលេខាធិការដ្ឋាននូវទិន្នន័យប្រចាំឆ្នាំដែលធ្វើដាច់ដោយឡែកពីគ្នា ចំពោះការនាំចេញនិងនាំចូលសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងក្រុម II នៃឧបសម្ព័ន្ធ A និង ក្រុម I នៃឧបសម្ព័ន្ធ C និង ឧបសម្ព័ន្ធ E ដែលត្រូវបានកែច្នៃប្រើប្រាស់ឡើងវិញ ។

4. សម្រាប់ការអនុវត្តន៍របស់ភាគីតាមសេចក្តីចែងរបស់កថាខ័ណ្ឌ 8 (a) នៃមាត្រា 2 តម្រូវការក្នុងកថាខ័ណ្ឌ 1 កថាខ័ណ្ឌ 2 កថាខ័ណ្ឌ 3 និង កថាខ័ណ្ឌ 3bis. នៃមាត្រានេះនឹងត្រូវបានបំពេញ ប្រសិនបើអង្គការសមាហរណកម្មសេដ្ឋកិច្ចតំបន់ផ្តល់នូវទិន្នន័យទាក់ទងស្តីពីការនាំចេញ នាំចូលដែលធ្វើឡើងរវាងអង្គការនេះ និងប្រទេសដែលពុំមែនជាសមាជិករបស់អង្គការនេះ ។

មាត្រា 8 : ការមិនអនុវត្តន៍តាម

Non-compliance

នៅឯកិច្ចប្រជុំដំបូង ភាគីជាសមាជិកត្រូវពិចារណា និងអនុម័តលើនីតិវិធីនិងយន្តការដែលបាបង្កើតឡើង ដើម្បីកំណត់ចំពោះការមិនអនុវត្តន៍តាមសេចក្តីចែងនៃពិធីសារនេះ និងសម្រាប់អនុវត្តទៅលើភាគីទាំងឡាយណាដែលមានភស្តុតាងបញ្ជាក់ថា ពុំបានអនុវត្តតាម ។

<u>មាត្រា 9 :</u> ការស្រាវជ្រាវ ការអភិវឌ្ឍន៍ ការយល់ដឹងជាសាធារណៈ និងបន្លាស់ប្តូរព័ត៌មាន

1. ស្របទៅនឹងច្បាប់ បញ្ញាតិនិងស្របទៅតាមច្បាប់ជាតិ ភាគីជាសមាជិកត្រូវសហការ និងគិតគូរជាពិសេសទៅលើតម្រូវការរបស់ប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍន៍ក្នុងគោលដៅជួយឱ្យមានការរីកចំរើនដោយផ្ទាល់ ឬតាមរយៈអាជ្ញាធរអន្តរជាតិ រួមមានការស្រាវជ្រាវ ការអភិវឌ្ឍន៍និងការផ្លាស់ប្តូរពត៏មានទៅលើ:

a) បច្ចេកវិទ្យាសមស្របសម្រាប់កែលម្អនូវអ្វីដែលមានស្រាប់ ការធ្វើអោយល្អប្រសើរឡើងវិញ ការកែច្នៃយកមកប្រើប្រាស់ឡើងវិញ ការបំផ្លាញចោលនូវសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យ ឬការកាត់បន្ថយការបញ្ចេញសារធាតុទៅក្នុងបរិយាកាស ។

b) ជម្រើសផ្សេងទៀតដែលអនុវត្តចំពោះសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យ ចំពោះផលិតផលផ្ទុកទៅដោយសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យ និងផលិតផលដែលបង្កើតឡើងដោយសារធាតុទាំងនេះ ។

c) តម្លៃ និងអត្ថប្រយោជន៍របស់យុទ្ធសាស្ត្រត្រួតពិនិត្យដែលមានការពាក់ព័ន្ធ ។

2. ភាគីជាសមាជិក ត្រូវសហការដោយផ្ទាល់ឬតាមរយៈស្ថាប័នអន្តរជាតិ ក្នុងគោលដៅជួយបង្កើនការយល់ដឹង របស់សាធារណជនទៅលើឥទ្ធិពលបរិស្ថាន ដែលបណ្តាលមកពីការបញ្ចេញទៅក្នុងបរិយាកាសនូវសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យ ឬសារធាតុដទៃផ្សេងទៀតដែលបំផ្លាញស្រទាប់ អូហ្សូន ។

3. ក្នុងរយៈពេលពីរឆ្នាំនៃការចូលជាធរមានរបស់អនុសញ្ញានេះ និងរយៈពេលពីរឆ្នាំបន្តបន្ទាប់ភាគីជាសមាជិកត្រូវដាក់ស្នើទៅលេខាធិការដ្ឋាន ដើម្បីពិនិត្យលើសកម្មភាពសង្ខេបដោយអនុលោមទៅតាមមាត្រានេះ ។

<u>មាត្រា 10 :</u> យន្តការផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ

1. ភាគីជាសមាជិកត្រូវបង្កើតយន្តការដែលមានគោលដៅផ្តល់កិច្ចសហប្រតិបត្តិការផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ និងបច្ចេកទេសរួមទាំងបន្លាស់ប្តូរផ្នែកបច្ចេកទេសទៅអោយភាគីដទៃ ដែលស្ថិតនៅក្រោមកថាខ័ណ្ឌ 1 មាត្រា 5 នៃពិធីសារនេះ ដើម្បីជួយឱ្យការអនុវត្តន៍របស់គេទៅតាមមាត្រា 2 រហូតដល់មាត្រា 2E និងមាត្រា 2I និងវិធានការត្រួតពិនិត្យក្នុងមាត្រា 2F រហូតដល់មាត្រា 2H ដែលអាចសំរេចបានឡើងដោយផ្អែកទៅលើកថាខ័ណ្ឌ 1 bis. នៃមាត្រា 5 របស់ពីធីសារនេះ ។ យន្តការ និង ការផ្តល់ផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ នឹងត្រូវបញ្ជូនទៅអោយភាគីដែលអនុវត្តតាមកថាខ័ណ្ឌនេះ ត្រូវឆ្លើយតបតម្លៃបន្ថែមដែលបានព្រមព្រៀងដោយភាគីទាំងនោះ ដើម្បីអោយវិធានការត្រួតពិនិត្យរបស់ពិធីសារនេះប្រព្រឹត្តទៅមុខបាន ។ តារាងបង្ហាញសន្ទស្សន៍មួយ នៃតម្លៃបន្ថែមត្រូវតែសម្រេចដោយការប្រជុំភាគី។

2. យន្តការដែលបានបង្កើតឡើងក្រោមកថាខ័ណ្ឌ 1 នឹងត្រូវបន្ថែមមូនិធិពហុភាគី ។ វិធានការនេះ ក៏អាចបញ្ចូលនូវកិច្ចសហប្រតិបត្តិការជាលក្ខណៈពហុភាគីជាលក្ខណៈតំបន់ និងជាលក្ខណៈទ្វេភាគី ។

3. មូលនិធិពហុភាគីត្រូវ :

a) ឆ្លើយតបទៅនឹងមូលដ្ឋានដ៏សមស្រប នៃជំនួយឬសម្បទាន និងអនុលោមទៅតាមលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យដែលត្រូវសម្រេច ដោយភាគីទៅលើតម្លៃបន្ថែមដែលបានព្រមព្រៀងគ្នា ។

b) មុខងាររបស់ផ្នែកមួយ នៃលេខាធិការដ្ឋានដែលទទួលបន្ទុកហិរញ្ញវត្ថុ :

i) ជួយដល់ការអនុវត្តន៍របស់ភាគីដែលប្រព្រឹត្តទៅតាមកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមាត្រា 5 តាមរយៈការសិក្សាជាក់លាក់ក្នុងប្រទេស និងតាមរយៈកិច្ចសហការផ្នែកបច្ចេកទេស សំដៅបង្ហាញនូវតម្រូវការលើកិច្ចសហការ ។

ii) សម្របសម្រួលកិច្ចសហការផ្នែកបច្ចេកទេស ដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងតម្រូវការសហការ ។

iii) ចែកចាយពត៌មាន និងសម្ភារៈដែលពាក់ព័ន្ធ បើកសិក្ខាសាលា វគ្គបណ្តុះបណ្តាល និងសកម្មភាពទាក់ទងផ្សេងទៀត ដើម្បីជាផលប្រយោជន៍របស់ប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍន៍ ។

iv) សម្របសម្រួល និងត្រួតពិនិត្យទៅលើកិច្ចសហការរវាងពហុភាគីតំបន់ និងទ្វេភាគីដែលបង្កលក្ខណៈល្អប្រសើរដល់ភាគីជាសមាជិក ដែលជាប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍន៍ ។

c) ការផ្តល់ផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុដល់សេវាកម្មរបស់លេខាធិការដ្ឋាននូវមូនិធិពហុភាគី និង តម្លៃទ្រទ្រង់ការងារ ។

4. មូលនិធិពហុភាគី ត្រូវប្រតិបត្តិក្រោមសិទ្ធិអំណាចរបស់ភាគី ដែលត្រូវសម្រេចទៅលើនយោបាយរួម ។

5. ភាគីត្រូវបង្កើតគណៈកម្មាធិការប្រតិបត្តិ សំដៅអភិវឌ្ឍន៍និងត្រួតពិនិត្យទៅលើការអនុវត្តន៍នយោបាយប្រតិបត្តិ គោលការណ៍នែនាំនិងការរៀបចំគ្រប់គ្រង រួមមានការចំណាយធនធានសំរាប់បំពេញកម្មវត្ថុនៃមូលនិធិពហុភាគី ។ គណៈកម្មាធិការប្រតិបត្តិត្រូវបំពេញការងារនិងការទទួលខុសត្រូវ ដូចមានបញ្ជាក់នៅក្នុងល័ក្ខខ័ណ្ឌយោងដែលបានព្រមព្រៀងដោយភាគី ដោយមានការសហការ និង ការជួយជ្រោមជ្រែងពីធនាគារអន្តរជាតិ ដើម្បីការសាងសង់ឡើងវិញនិងការអភិវឌ្ឍន៍ (World Bank) កម្មវិធីបរិស្ថានរបស់សហប្រជាជាតិ (United Nations Environmental Program) កម្មវិធីអភិវឌ្ឍន៍របស់សហប្រជាជាតិ (United Nations Development Program) ឬទីភ្នាក់ងារផ្សេងទៀតដែលអាស្រ័យទៅនឹងជំនាញរបស់គេផ្ទាល់ ។ សមាជិកគណៈកម្មាធិការប្រតិបត្តិ ត្រូវបានជ្រើសរើសតាមការអនុម័តរបស់ភាគីជាសមាជិកដោយផ្អែកទៅតាមគោលការណ៍តុល្យភាពរវាងតំណាងភាគីដែលអនុវត្តតាមកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមាត្រា 5 និងតំណាងអោយភាគីដែលពុំសូវបានអនុវត្តតាម ។

6. តាមរយៈការរួមចំណែកពីភាគីដែលពុំអនុវត្តតាមកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមាត្រា 5 មូនិធិពហុភាគីនឹងត្រូវផ្តល់ជារូបិយវត្ថុអន្តរជាតិ ឬជារូបិយវត្ថុជាតិ ដោយផ្អែកទៅតាមកំរិតប៉ាន់ស្មានរបស់សហប្រជាជាតិ ។ ការរួមចំណែកដោយភាគីដទៃទៀត នឹងត្រូវបានលើកទឹកចិត្ត ។ ក្នុងករណីព្រមព្រៀងដោយសារការសំរេចពីភាគី កិច្ចសហការជាលក្ខណៈទ្វេភាគី និងជាលក្ខណៈតំបន់អាចកើនឡើង និងស្របជាមួយលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យដែលបញ្ជាក់ដោយការសម្រេចរបស់ភាគី នឹងត្រូវចាត់ទុកជាការរួមចំណែកចំពោះមូលនិធិពហុភាគី ដូចដែលបានចែងចំពោះការសហការក្នុងកម្រិតអប្បរមា :

a) អនុលោមទៅតាមសេចក្តីចែងក្នុងពិធីសារនេះ

b) ផ្តល់នូវធនធានបន្ថែម

c) ឆ្លើយតបទៅនឹងតម្លៃបន្ថែមដែលបានព្រមព្រៀង

7. ភាគីត្រូវសម្រេចដោយផ្អែកទៅលើកម្មវិធីថវិការបស់មូលនិធិពហុភាគី សម្រាប់ឆ្នាំសារពើពន្ធនីមួយៗនិងផ្អែកទៅលើភាគរយនៃការចូលរួមរបស់ភាគីនីមួយៗ ។

8. ធនធានរបស់ពហុភាគី នឹងត្រូវចំណាយដែលស្មើនឹងបរិមាណដែលភាគីត្រូវបានទទួល ។

9. សេចក្តីសម្រេចទៅតាមមាត្រានេះដោយភាគីជាសមាជិក អាចនឹងត្រូវអនុម័តទៅតាមមតិទូទៅ ។ ប្រសិនបើកិច្ចប្រឹងប្រែងពុំត្រូវបានឈានទៅរកកិច្ចព្រមព្រៀង នោះសេចក្តីសម្រេចនឹងត្រូវអនុម័តតាមរយៈការបោះឆ្នោតសម្លេងភាគច្រើន គឺពីរភាគបី នៃវត្តមានភាគីចូលរួម ដែលតំណាងអោយសម្លេងភាគច្រើនលើការអនុវត្តន៍ និងមិនអនុវត្តរបស់ភាគីក្រោមកថាខ័ណ្ឌ 1 មាត្រា 5 ។

10. យន្តការផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុដែលបានកំណត់ក្នុងមាត្រានេះ មិនត្រូវលំអៀងទៅលើកិច្ចព្រមព្រៀងសម្រាប់ពេលអនាគត ដែលអាចបង្កើតឡើងដោយអនុលោមទៅតាមបញ្ហាបរិស្ថានទេ ។

<u>មាត្រា 10 A</u> : បន្លាស់ប្តូរផ្នែកបច្ចេកវិទ្យា

ភាគីនីមួយៗ ត្រូវអនុវត្តជំណាក់កាលបច្ចេកទេសស្របទៅនឹងកម្មវិធី ដែលទ្រទ្រង់ដោយយន្តការហិរញ្ញវត្ថុ សំដៅធានាថា:

a) ការជំនួសដោយសុវត្ថិភាពបរិស្ថាន និងបច្ចេកវិទ្យា ត្រូវបានធ្វើការផ្លាស់ប្តូរបំពោះការអនុវត្តន៍របស់ភាគីក្រោមកថាខ័ណ្ឌ 1 មាត្រា 5 ។

b) ការផ្លាស់ប្តូរដោយយោងទៅតាមអនុកថាខ័ណ្ឌ a) ត្រូវបានធ្វើឡើងក្នុងល័ក្ខខ័ណ្ឌល្អសមស្រប ។

<u>មាត្រា 11</u> : ជំនួបប្រជុំរបស់ភាគី

1. ភាគីត្រូវបើកកិច្ចប្រជុំ ដែលស្ថិតនៅចន្លោះមួយទៀងទាត់ ។ លេខាធិការដ្ឋានត្រូវកោះហៅភាគីជាសមាជិកមកប្រជុំយ៉ាងហោចណាស់អោយបានមុនរយៈមួយឆ្នាំ នៃកាលបរិច្ឆេទដែលពិធីសារនេះបានចូលជាធរមាន ឬដែលសន្និបាតរបស់ភាគី នឹងត្រូវបានគ្រោងធ្វើឡើងនៅឆ្នាំក្រោយក្នុងពេលដដែល ។

2. កិច្ចប្រជុំធម្មតារបស់ភាគី ត្រូវប្រារព្ធឡើងជាបន្តបន្ទាប់ លើកលែងតែមានការសម្រេចពីភាគី និងសន្និបាតរបស់ភាគីអនុញ្ញាត ។ កិច្ចប្រជុំវិសាមញ្ញរបស់ភាគី នឹងត្រូវប្រារព្ធឡើងនៅពេលវេលាមួយទៅតាមតម្រូវការចាំបាច់របស់ភាគីជាសមាជិក ឬតាមរយៈសំណើសុំជាលាយលក្ខណ៍អក្សរដូចបានចែងថាក្នុងអំឡុងពេលប្រាំមួយខែ ដែលសេចក្តីស្នើសុំត្រូវបានទាក់ទងទៅភាគីជាសមាជិកតាមរយៈលេខាធិការដ្ឋាននឹងត្រូវមានការគាំទ្រយ៉ាងហោចណាស់មួយភាគបី នៃភាគីជាសមាជិក ។

3. នៅឯកិច្ចប្រជុំលើកទីមួយ ភាគីជាសមាជិកត្រូវ:

a) អនុម័តិដោយនីតិវិធីសម្រេចរួមសម្រាប់កិច្ចប្រជុំរបស់គេ

b) អនុម័តិដោយសម្រេចរួមលើផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ ដោយយោងទៅតាមកថាខ័ណ្ឌ 2 មាត្រា 13

c) បង្កើតក្រុម និងកំណត់នូវល័ក្ខខ័ណ្ឌយោង ដោយផ្អែកទៅតាមមាត្រា 6

d) ត្រិះរិះពិចារណា និងអនុម័តទៅលើនីតិវិធី និងយន្តការរបស់ស្ថាប័ន ដូចបានគូសបញ្ជាក់ក្នុងមាត្រា 8

e) ចាប់ផ្តើមការរៀបចំផែនការ ដោយអនុលោមទៅតាមកថាខ័ណ្ឌ 3 មាត្រា 10

4. កិច្ចការឬមុខងាររបស់ភាគីជាសមាជិកនៅក្នុងកិច្ចប្រជុំ:

a) ពិនិត្យឡើងវិញនូវការអនុវត្តន៍ទៅតាមពិធីសារនេះ

b) ធ្វើសេចក្តីសម្រេចលើការកែតម្រូវ ឬកាត់បន្ថយ ដោយយោលទៅតាមកថាខ័ណ្ឌ 9 មាត្រា 2

c) ធ្វើសេចក្តីសម្រេចលើការបន្ថែម ការដាក់បញ្ចូលឬការដកចេញពីឧបសម្ព័ន្ធនូវសារធាតុ ឬវិធានការត្រួតពិនិត្យផ្សេងៗ ដោយយោលទៅតាមកថាខ័ណ្ឌ 10 មាត្រា 2 ក្នុងករណីចាំបាច់

d) បង្កើតគោលការណ៍ណែនាំ ឬនីតិវិធីសម្រាប់ធ្វើរបាយការណ៍ស្តីពីពត៌មានដូចបានចែងក្នុងមាត្រា 7 និងក្នុងកថាខ័ណ្ឌ 3 មាត្រា 9

e) ពិនិត្យឡើងវិញទៅលើសំណើសុំជំនួយផ្នែកបច្ចេកទេស ដែលបានដាក់ស្នើសុំដោយយោងទៅតាមអនុកថាខ័ណ្ឌ 9 មាត្រា 12

f) ពិនិត្យឡើងវិញទៅលើរបាយការណ៍ ដែលបានរៀបចំដោយលេខាធិការដ្ឋានដោយយោងទៅតាមអនុកថាខ័ណ្ឌ 9(c) មាត្រា 12

g) វាយតម្លៃ ដោយផ្អែកទៅតាមវិធានការត្រួតពិនិត្យក្នុងមាត្រា 6

h) ត្រិះរិះពិចារណា និងអនុម័តទៅតាមតម្រូវការ ទៅតាមសំណើសុំធ្វើវិសោធនកម្មលើពិធីសារនេះ ឬលើឧបសម្ព័ន្ធមួយចំនួន ឬបង្កើតឧបសម្ព័ន្ធថ្មី

i) ត្រិះរិះពិចារណា និងអនុម័តទៅលើថវិកាសម្រាប់អនុវត្តពិធីសារនេះ

j) ត្រិះរិះពិចារណា និងទទួលខុសត្រូវទៅលើសកម្មភាពបន្ថែមមួយចំនួន ដែលអាចជាតម្រូវការសម្រាប់សម្រេចនូវគោលបំណងរបស់ពិធីសារនេះ ។

5. សហប្រជាជាតិ ភ្នាក់ងារឯកទេស និងទីភ្នាក់ងារថាមពលអាតូមិចអន្តរជាតិក៏ដូចជាប្រទេសពុំមែនជាភាគីនៃពិធីសារនេះអាចជាអ្នកអង្កេតការណ៍នៅក្នុងកិច្ចប្រជុំ ។ បុគ្គលទាំងឡាយឬទីភ្នាក់ងារដែលតំណាងអោយជាតិ ឬតំណាងឱ្យអន្តរជាតិ តំណាងអោយរដ្ឋាភិបាល ឬមិនមែនរដ្ឋាភិបាល ដែលទាក់ទងនឹងការងារការពារស្រទាប់ អូហ្សូន ដែលបានជូនដំណឹងទៅលេខាធិការដ្ឋានអំពីគោលបំណង ដែលគេមានវត្តមានក្នុងនាមជាអ្នកអង្កេតការណ៍ និងយ៉ាងហោចណាស់ត្រូវអនុញ្ញាតដោយភាគីជាសមាជិកប្រមាណមួយភាគបី នៃសមាជិកទាំងមូល ។ ការអនុញ្ញាត និងការចូលរួមរបស់អ្នកអង្កេតការណ៍ នឹងត្រូវជាប្រធានបទឬជានីតិវិធី ដែលត្រូវអនុម័តដោយភាគី ។

<u>មាត្រា 12 :</u> លេខាធិការដ្ឋាន

សម្រាប់ជាគោលបំណង នៃពិធីសារនេះលេខាធិការដ្ឋានត្រូវ:

a) រៀបចំ និងបំរើកិច្ចប្រជុំរបស់ភាគី ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា 11 ។

b) ទទួល និងរៀបចំទិន្នន័យតាមសំណើរបស់ភាគី ដោយអនុលោមទៅតាមមាត្រា 7 ។

c) រៀបចំ និងផ្តល់របាយការណ៍យ៉ាងទៀងទាត់ទៅអោយភាគីជាសមាជិក ដោយផ្អែកទៅតាមពត៌មាន ដែលទទួលបាន ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា 7 និងមាត្រា 9 ។

d) ជូនពត៌មានទៅភាគីនូវសំណើសុំជំនួយបច្ចេកទេស ដែលបានទទួល ដោយអនុលោមទៅតាមមាត្រា 10 ឬសម្រួលដល់ការផ្តល់ជំនួបដូចនេះ ។

e) ជំរុញ ឬលើកទឹកចិត្តអោយប្រទេសដែលពុំមែនជាភាគីនៃអនុសញ្ញា ចូលរួមក្នុងកិច្ចប្រជុំរបស់ភាគីក្នុងឋានៈជាអ្នកអង្កេតការណ៍ និងដើរតួរដូចមានចែងក្នុងពិធីសារនេះ ។

f) ផ្តល់យ៉ាងសមស្របនូវពត៌មាន និងសំណើសុំ ដោយយោលទៅតាមអនុកថាខ័ណ្ឌ 9 c) និង d) ចំពោះអ្នកអង្កេតការណ៍ ។

g) បង្ហាញពីមុខងារដើម្បីសម្រេចនូវគោលបំណងពិធីសារនេះ ដែលអាចជាកិច្ចការរបស់ភាគី ។

<u>មាត្រា 13 :</u> ផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ

1. មូលនិធិសម្រាប់អនុវត្តពិធីសារនេះ រួមមានមូលនិធិសម្រាប់ភារកិច្ចរបស់លេខាធិការដ្ឋានដែលពាក់ព័ន្ធនឹងពិធីសារនេះ នឹងត្រូវផ្តល់ភារកិច្ចផ្តាច់មុខខុសពីការចូលរួមរបស់ភាគីជាសមាជិក ។

2. នៅឯកិច្ចប្រជុំលើកដំបូង ភាគីត្រូវអនុម័តដោយបញ្ញាត្តិរួមលើផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុសម្រាប់ការអនុវត្តន៍ពិធីសារនេះ ។

<u>មាត្រា 14 :</u> ទំនាក់ទំនង នៃពិធីសារទៅអនុសញ្ញា

សេចក្តីចែង នៃអនុសញ្ញាដែលទាក់ទងពិធីសារនេះ នឹងត្រូវអនុវត្តចំពោះពិធីសារនេះ លើកលែងតែពុំមានចែងក្នុងពិធីសារនេះ ។

<u>មាត្រា 15 :</u> ការចុះហត្ថលេខា

ពិធីសារនេះ នឹងផ្តល់នូវលក្ខណៈសេរីដល់ការចុះហត្ថលេខាដោយរដ្ឋនានា និងដោយអង្គការសមាហរណកម្មសេដ្ឋកិច្ចក្នុងកិច្ចប្រជុំនៅម៉ុងរេអាល់ ថ្ងៃទី16 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ1987 និងនៅអូតតាវ៉ា ពីថ្ងៃទី17 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ1987 រហូតដល់ ថ្ងៃទី16 ខែមករា ឆ្នាំ1988 និងនៅទីស្នាក់ការសហប្រជាជាតិក្នុងទីក្រុងញ៉ូយក ពីថ្ងៃទី17 ខែមករា ឆ្នាំ1988 រហូតដល់ថ្ងៃទី15 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ1988 ។

<u>មាត្រា 16 :</u> ការចូលជាធរមាន

1. ពិធីសារនេះ នឹងត្រូវចូលជាធរមាននៅថ្ងៃទី1 ខែមករា ឆ្នាំ1989 ដែលចែងថា យ៉ាងហោចណាស់មានឯកសារច្បាប់ចំនួន 11 ត្រូវបានអនុម័ត ទទួលស្គាល់ដោយពិធីសារនេះ ដែលបានដាក់ស្នើដោយរដ្ឋនានា និងដោយអង្គការសមាហរណកម្មសេដ្ឋកិច្ច ដែលតំណាងអោយយ៉ាងហោចណាស់ពីរភាគបីនៃការប្រើប្រាស់សារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងពិភពលោកនាឆ្នាំ 1986 ហើយសេចក្តីចែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌ 1 មាត្រា 17 នៃអនុសញ្ញាត្រូវបានបំពេញ ។ ប្រសិនបើល័ក្ខខ័ណ្ឌ

នៃអនុសញ្ញាមិនត្រូវបានបំពេញទៅតាមកាលបរិច្ឆេទកំណត់ ពិធីសារនឹងត្រូវចូលជាធរមានក្នុងរយៈពេល 90 ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីមានការកំណត់កាលបរិច្ឆេទទៅលើល័ក្ខខ័ណ្ឌត្រូវបានបំពេញ ។

2. សម្រាប់គោលបំណងកថាខ័ណ្ឌ 1 ឯកសារច្បាប់ទាំងឡាយដែលបានដាក់ស្នើដោយអង្គការសមាហរណកម្មសេដ្ឋកិច្ចតំបន់ មិនត្រូវបានរាប់បញ្ចូលជាមួយនឹងការដាក់ស្នើរបស់រដ្ឋ ឬប្រទេស ដែលស្ថិតក្នុងអង្គការនេះឡើយ ។

3. បន្ទាប់ពីពិធីសារនេះចូលជាធរមាន ប្រទេស ឬរដ្ឋទាំងឡាយ ឬអង្គការសមាហរណកម្មសេដ្ឋកិច្ចតំបន់នឹងត្រូវក្លាយទៅជាភាគីរបស់ពិធីសារនេះក្នុងអំឡុងពេល 90 ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការដាក់ស្នើនូវឯកសារច្បាប់ ដើម្បីសច្ចានុម័ត ទទួលយក អនុម័ត ។

<u>មាត្រា 17 :</u> ការចូលរួមរបស់ភាគីបន្ទាប់ពីពិធីសារចូលជាធរមាន

ផ្អែកទៅតាមមាត្រា 5 បន្ទាប់ពីថ្ងៃដែលពិធីសារនេះបានចូលជាធរមាន ប្រទេស ឬអង្គការសមាហរណកម្មសេដ្ឋកិច្ចតំបន់ដែលនឹងក្លាយទៅជាភាគី នៃពិធីសារនេះ ត្រូវបំពេញជាបន្ទាន់នូវកាតព្វកិច្ចមួយចំនួនដូចមានចែងក្នុងមាត្រា 2 ក៏ដូចជានៅក្នុងមាត្រា 2A រហូតដល់មាត្រា 2I និងមាត្រា 4 ដែលនឹងត្រូវអនុវត្តក្រោយថ្ងៃដែលគេបានក្លាយទៅជាភាគីដែលជាសមាជិករបស់ពិធីសារក្នុងខណៈ ដែលពិធីសារនេះបានចូលជាធរមាន ។

<u>មាត្រា 18 :</u> ការបម្រុងទុក

ពុំមានការបម្រុងទុក ដែលបានធ្វើឡើងសម្រាប់ពិធីសារនេះ ។

<u>មាត្រា 19</u> : ការដកចេញ

ភាគីទាំងឡាយអាចដកខ្លួនចេញពីពិធីសារនេះ ដោយគ្រាន់តែផ្តល់ដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរទៅកាន់កន្លែងតម្កល់ឯកសារ (លេខាធិការដ្ឋាន) ក្នុងពេលណាក៏បាន បន្ទាប់ពីរយៈពេលបួនឆ្នាំ នៃការទទួលខុសត្រូវទៅលើកាតព្វកិច្ចដូចបានបញ្ជាក់ក្នុងកថាខ័ណ្ឌ 1 មាត្រា 2A ។ ការដកខ្លួនចេញនេះ នឹងមានប្រសិទ្ធិភាពក្រោយពីរយៈពេលមួយឆ្នាំ ដោយគិតចាប់ពីថ្ងៃដែលលេខាធិការដ្ឋានទទួលនូវពាក្យសុំដកខ្លួនចេញពីពិធីសារនេះ ឬក្រោយថ្ងៃដែលបញ្ជាក់ក្នុងលិខិតសុំដកខ្លួនចេញ ។

<u>មាត្រា 20 :</u> ឯកសារដើមត្រូវតាមលក្ខណៈច្បាប់

ឯកសារដើមរបស់ពិធីសារនេះ ដែលសរសេរជាភាសាអារ៉ាប់ ចិន អង់គ្លេស រុស្ស៊ី និង អេស្ប៉ាញ គឺមានតម្លៃស្មើគ្នាតាមលក្ខណៈច្បាប់ នឹងត្រូវដំកល់នៅឯអគ្គលេខាធិការដ្ឋានសហប្រជាជាតិ ។

ឧបសម្ព័ន្ធ A

សារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យ

ក្រុម	សារធាតុ	ការបំផ្លាញស្រទាប់ អូហ្សូន សក្តានុពល*
ក្រុម I		
	$CFCl_3$ (CFC-11)	1.0
	CF_2Cl_2 (CFC-12)	1.0
	$C_2F_3Cl_3$ (CFC-113)	0.8
	$C_2F_4Cl_2$ (CFC-114)	1.0
	C_2F_5Cl (CFC-115)	0.6
ក្រុម II		
	CF_2BrCl (halon-1211)	3.0
	CF_3Br (halon-1301)	10.0
	$C_2F_4Br_2$ (halon-2402)	(ត្រូវបានកំណត់)

* សក្តានុពល នៃការបំផ្លាញស្រទាប់ អូហ្សូនត្រូវបានកំណត់ដោយផ្អែកទៅលើការយល់ដឹងស្រាប់ ហើយត្រូវពិនិត្យឡើងវិញទៅតាមដំណាក់កាល ។

ឧបសម្ព័ន្ធ B

ក្រុម	សារធាតុ	ការបំផ្លាញស្រទាប់ អូហ្សូន សក្តានុពល*
ក្រុម I		
	CF_3Cl (CFC-13)	1.0
	C_2FCl_5 (CFC-111)	1.0
	$C_2F_2Cl_4$ (CFC-112)	1.0
	C_3FCl_7 (CFC-211)	1.0
	$C_3F_2Cl_6$ (CFC-212)	1.0
	$C_3F_3Cl_5$ (CFC-213)	1.0
	$C_3F_4Cl_4$ (CFC-214)	1.0
	$C_3F_5Cl_3$ (CFC-111)	1.0
	$C_3F_6Cl_2$ (CFC-216)	1.0
	C_3F_7Cl (CFC-217)	1.0
ក្រុម II		
	CCl_4 កាបូនតេត្រាក្លរ៉ាយ	1.1
ក្រុម III		
	$C_2H_3Cl_3$* 1,1,1-ទ្រីក្លរ៉ូអេតាន (ម៉េទីលក្លរ៉ូហ្វម)	0.1

* រូបមន្តនេះមិនអាស្រ័យទៅនឹង 1,1,2-ទ្រីក្លរ៉ូអេតានទេ

ឧបសម្ព័ន្ធ C

សារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យ

ក្រុម	សារធាតុ	ចំនួនអ៊ីសូមែរ	សក្តានុពល នៃការបំផ្លាញស្រទាប់ អូហ្សូន*
ក្រុម I			
	$CHFCl_2$ (HCFC-21)**	1	0.04
	CHF_2Cl (HCFC-22)**	1	0.055
	CH_2FCl (HCFC-31)	1	0.02
	C_2HFCl_4 (HCFC-121)	2	0.01-0.04
	$C_2HF_2Cl_3$ (HCFC-122)	3	0.02-0.08
	$C_2HF_3Cl_2$ (HCFC-123)	3	0.02-0.06
	$CHCl_2CF_3$ (HCFC-123)**	-	0.02
	C_2HF_4Cl (HCFC-124)	2	0.02-0.04
	$CHFClCF_3$ (HCFC-124)**	-	0.022
	$C_2H_2FCl_3$ (HCFC-131)	3	0.007-0.05
	$C_2H_2F_2Cl_2$ (HCFC-132)	4	0.008-0.05
	$C_2H_2F_3Cl$ (HCFC-133)	3	0.02-0.06
	$C_2H_3FCl_2$ (HCFC-141)	3	0.005-0.07
	CH_3CFCl_2 (HCFC-141b)**	-	0.11
	$C_2H_3F_2Cl$ (HCFC-142)	3	0.008-0.07
	CH_3CF_2Cl (HCFC-142b)**	-	0.065
	C_2H_4FCl (HCFC-151)	2	0.003-0.005
	C_3HFCl_6 (HCFC-221)	5	0.015-0.07
	$C_3HF_2Cl_5$ (HCFC-222)	9	0.01-0.09
	$C_3HF_3Cl_4$ (HCFC-223)	12	0.01-0.09
	$C_3HF_4Cl_3$ (HCFC-224)	12	0.01-0.08
	$C_3HF_5Cl_2$ (HCFC-225)	9	0.02-0.07
	$CF_3CF_2CHCl_2$ (HCFC-225ca)**	-	0.025
	CF_2ClCF_2CHClF (HCFC-225cb)**	-	0.033
	C_3HF_6Cl (HCFC-226)	5	0.02-0.10
	$C_3H_2FCl_5$ (HCFC-231)	9	0.05-0.09
	$C_3H_2F_2Cl_4$ (HCFC-232)	16	0.008-0.10
	$C_3H_2F_3Cl_3$ (HCFC-233)	18	0.007-0.23
	$C_3H_2F_4Cl_2$ (HCFC-234)	16	0.01-0.28
	$C_3H_2F_5Cl$ (HCFC-235)	9	0.03-0.52
	$C_3H_3FCl_4$ (HCFC-241)	12	0.004-0.09
	$C_3H_3F_2Cl_3$ (HCFC-242)	18	0.005-0.13
	$C_3H_3F_3Cl_2$ (HCFC-243)	18	0.007-0.12
	$C_3H_3F_4Cl$ (HCFC-244)	12	0.009-0.14
	$C_3H_4FCl_3$ (HCFC-251)	12	0.001-0.01
	$C_3H_4F_2Cl_2$ (HCFC-252)	16	0.005-0.04
	$C_3H_4F_3Cl$ (HCFC-253)	12	0.003-0.03
	$C_3H_5FCl_2$ (HCFC-261)	9	0.002-0.02
	$C_3H_5F_2Cl$ (HCFC-262)	9	0.002-0.02

	C_3H_6FCl (HCFC-271)	5	0.001-0.03
ក្រុម II			
	CHFBr	1	1.00
	CHF_2Br (HBFC-22B1)	1	0.74
	CH_2FBr	1	0.73
	C_2HFBr_4	2	0.3-0.8
	$C_2HF_2Br_3$	3	0.5-1.8
	$C_2HF_3Br_2$	3	0.4-1.6
	C_2HF_4Br	2	0.7-1.2
	$C_2H_2FBr_3$	3	0.1-1.1
	$C_2H_2F_2Br_2$	4	0.2-1.5
	$C_2H_2F_3Br$	3	0.7-1.6
	$C_2H_3FBr_2$	3	0.1-1.7
	$C_2H_3F_2Br$	3	0.2-1.1
	C_2H_4FBr	2	0.07-0.1
	C_3HFBr_6	5	0.3-1.5
	$C_3HF_2Br_5$	9	0.2-1.9
	$C_3HF_3Br_4$	12	0.3-1.8
	$C_3HF_4Br_3$	12	0.5-2.2
	$C_3HF_5Br_2$	9	0.9-2.0
	C_3HF_6Br	5	0.7-3.3
	$C_3H_2FBr_5$	9	0.1-1.9
	$C_3H_2F_2Br_4$	16	0.2-2.1
	$C_3H_2F3Br_3$	18	0.2-5.6
	$C_3H_2F_4Br_2$	16	0.3-7.5
	$C_3H_2F_5Br$	8	0.9-14
	$C_3H_3FBr_4$	12	0.08-1.9
	$C_3H_3F_2Br_3$	18	0.1-3.1
	$C_3H_3F_3Br_2$	18	0.1-2.5
	$C_3H_3F_4Br$	12	0.3-4.4
	$C_3H_4FBr_3$	12	0.03-0.3
	$C_3H_4F_2Br_2$	16	0.1-1.0
	$C_3H_4F_3Br$	12	0.07-0.8
	$C_3H_5FBr_2$	9	0.04-0.4
	$C_3H_5F_2Br$	9	0.07-0.8
	C_3H_6FBr	5	0.02-0.7
ក្រុម III			
	CH_2BrCl (bromochloromethane)	1	0.12

ចន្លោះតម្លៃរបស់សក្តានុពល នៃការបំផ្លាញស្រទាប់ អូហ្សូន ត្រូវបានបង្ហាញ ដែលក្នុងនោះតម្លៃខ្ពស់បំផុត ត្រូវបានប្រើសម្រាប់គោលបំណង នៃពិធីសារនេះ ។ សក្តានុពល នៃការបំផ្លាញស្រទាប់ អូហ្សូន បានចុះបញ្ជីជាតម្លៃទោល ដែលបានកំណត់តាមការគណនា ដោយផ្អែកទៅតាមវិធានការរបស់ទីពិសោធន៍ ។ តម្លៃ ដែលបានចុះបញ្ជីដោយស្ថិតនៅចន្លោះតម្លៃកំណត់ គឺផ្អែកទៅតាមតម្លៃប៉ាន់ស្មាននិងពុំសូវពិតប្រាកដ ។ តម្លៃ

ដែលស្ថិតនៅចន្លោះកំណត់ មានការទាក់ទងទៅនឹងក្រុមអ៊ីសូមែរ ។ តម្លៃខ្ពស់ជាការវាយតម្លៃទៅលេសក្តានុពល នៃការបំផ្លាញស្រទាប់ អូហ្សូន របស់អ៊ីសូមែរ ដែលមានសុពលភាពខ្ពស់បំផុតទៅលើការបំផ្លាញស្រទាប់ អូហ្សូន រីឯតម្លៃទាប គឺជាការប៉ាន់ប្រមាណលើសក្តានុពល នៃការបំផ្លាញស្រទាប់ អូហ្សូនរបស់អ៊ីសូមែរ ដែលមានតម្លៃសក្តានុពល នៃការបំផ្លាញស្រទាប់ អូហ្សូនក្នុងកម្រិតទាបបំផុត ។

** បញ្ជាក់ទៅលើសារធាតុដែលអាចធ្វើពាណិជ្ជបាន រួមជាមួយនឹងតម្លៃសក្តានុពល នៃការបំផ្លាញស្រទាប់ អូហ្សូន ដែលបានចុះបញ្ជីប្រើប្រាស់សម្រាប់គោលបំណងរបស់ពិធីសារ ។

ឧបសម្ព័ន្ធ D

បញ្ជីឈ្មោះសារធាតុ**ដែលមានសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យ ដូចមានបញ្ជាក់នៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ A

ផលិតផល	លេខកូដ
១. ម៉ាស៊ីនត្រជាក់នៅក្នុងរថយន្តដឹកទំនិញ និងរថយន្តផ្សេងៗ (មាននៅក្នុងយានយន្តឬអត់)	....
២. សម្ភារៈម៉ាស៊ីនបឺតកំដៅ ម៉ាស៊ីនត្រជាក់ ទូទឹកកកដែលប្រើប្រាស់ក្នុងលំនៅដ្ឋាន និងសម្រាប់ប្រកបអាជីវកម្មផ្សេងៗ*** ។ល។	....
- ទូទឹកកក	....
- ទូក្លាសេ	....
- ម៉ាស៊ីនសម្ងួត	....
- ម៉ាស៊ីនដើម្បីអោយទឹកត្រជាក់	....
- ម៉ាស៊ីនផលិតទឹកកក	....
- ឧបករណ៍បឺតកំដៅ និងឧបករណ៍ម៉ាស៊ីនត្រជាក់	....
៣. ផលិតផល Aerosols លើកលែងតែផលិតផលឱសថមានលក្ខណៈ Aerosols	....
៤. ឧបករណ៍ចល័តពន្លត់អគ្គិភ័យ	....
៥. សារធាតុអ៊ីសូឡង់ដែលប្រើប្រាស់សម្រាប់ការពារបំពង់ទឹក និងសារធាតុផ្សេងៗ	....
៦. សារធាតុមុននឹងក្លាយទៅជាសារធាតុប៉ូលីមែ	....

* ឧបសម្ព័ន្ធនេះត្រូវបានអនុម័តដោយកិច្ចប្រជុំលើកទីបីរបស់ភាគីជាសមាជិក នៅ ណាយរ៉ូប៊ី (Nairobi) កាលពីថ្ងៃទី២១ ខែមិថុនា ឆ្នាំ១៩៩១ ទៅតាមតម្រូវការរបស់កថាខ័ណ្ឌ ៣ នៃមាត្រា ៤ របស់ពិធីសារ ។

** នៅពេលផលិតផលដឹកជញ្ជូនដែលតម្រូវទៅតាមសេចក្តីត្រូវការរបស់បុគ្គល និងការប្រើប្រាស់ក្នុងលំនៅដ្ឋាន ឬ ស្ថិតក្នុងស្ថានភាពក្រៅពីការធ្វើជំនួញ ដែលជាធម្មតាគឺត្រូវបានស្ថាប័នគយលើកលែងការយកពន្ធ ។

*** នៅពេលដែលមានសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ A ដូចជាផលិតផលសារធាតុធ្វើអោយត្រជាក់ ឬសារធាតុអ៊ីសូឡង់ ។

ឧបសម្ព័ន្ធ E

ក្រុម	សារធាតុ	សក្តានុពល នៃការបំផ្លាញស្រទាប់ អូហ្សូន
ក្រុមទី I	CH_3Br មេទីលប្រូម៉ាយ	0.6